

SLOVENSKI LIST

CORREO ARGENTINO

TARIFA REDUCIDA

Concesión 1551

Dirección y Administración: GRAL. OSSAR DIAZ 1657, U. T. 59 - 3667 - Bs. Aires.

Periódico de la Colectividad Yugoslava

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

AÑO (Leto) XII.

BUENOS AIRES, 25 DE ENERO (JANUARJA) DE 1941

Núm. (Štev.) 1

NAROCNINA: Za Ameriko in za celo leto 8 arg. 6.—; za pol leta 3.50. Za druge dežele 2,50 USA-Dolarjev.

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctva.

BOLGARIJA

Bolgarija je bila v preteklih tednih "v ospredju političnega zanimanja", kakor pravijo časnikarji. Širile so se o njej najrazličnejše vesti o nemškem pritisku na njeno vlado, o zakulisnih bojih, ki se bijejo med berlinsko in moskovsko diplomacijo zaradi nje, in celo o vkorakanju nemške vojske v njeno ozemlje, da je gornja označba popolnoma utemeljena.

Bolgarija ima okrog 110.000 kv. km in okrog 7 milijonov prebivalcev. Vlada jo kralj Boris III. iz hiše Saxe-Koburg-Gotha. Kraljica Giovanna je hči italijanskega kraljevega para. Po prvi balkanski vojski 1912, v kateri je Bolgarija bila zmagovalna, je leto pozneje podlegla v drugi balkanski vojski, ko so se proti njej obrnili njeni prejšnji zavezniki Srbija, Grčija in Romunija. V prvi svetovni vojni se je Bolgarija dala pridobiti za osrednji velesili in je po porazu 1918 morala z njima deliti tudi enako usodo. Mirovna pogodba v Neuillyju (1919) je Bolgarijo prisilila, da je odstopila del ozemlja Jugoslaviji in Grčiji, morala je plačevati vojno odškodnino in se razorožiti. Kralj Ferdinand I. se je odpovedal prestolu v prilog svojemu sinu Borisu in je odšel v Nemčijo, kjer še sedaj prebiva. Na oblast je prišla radikalna kmečka stranka pod vodstvom Stambulijskega. Stambulijski je bil politik velikega formata in nesporen voditelj bolgarskega kmečkega ljudstva. Njegova "zelena diktatura" je simpatizirala z nauki agrarnega socializma, pri tem pa je neusmiljeno pometala s sleherni opozicijo in je bil prvi režim v Evropi, ki je uvedel delavske čete za izvršitev raznih javnih del. Stambulijski je omogočil prav dobre odnose z Jugoslavijo in je imel v mislih veliko Jugoslavijo, ki bi segala od Jadranskega do Črnega morja in bi bila pod vodstvom organiziranega kmečkega ljudstva. Toda državni udar dne 9. junija 1923 je pokopal vse načrte Stambulijskega. Armada se je tajno združila s štiri opozicijskimi strankami, ki so nezakonito delovale in vzela oblast v svoje roke. Stambulijski je bil prijet in ustreljen. Morje krvi in najhujšega terorja je sedaj zalilo deželo. Evropa se sicer ni veliko brigala za dogodke v Bolgariji, ker jih je smatrala za več ali manj navaden balkanski pojav. Višek notranjega trenja je bil dosežen s strahotnim komunističnim atentatom na cerkev Sv. Nedelje 1. 1925, ki je pod razvalinami pokopala nad 300 žrtev med njimi velik del vlade in poslancev. Odgovor na ta zločin je bilo seveda novo krvoprelitje, s katerim so Cankovi pristaši maščevali smrt svojih tovarišev. Toda tudi to ni vodilo do pomirjenja. Pri prihodnjih volitvah so dobili komunisti v mestnem svetu v Sofiji 19 odbornikov od 35 sedežev. To je razodelo njihovo tajno silo in zopet se je pričel trd desničarski režim, ki je postal znan pod oznako Cankova diktatura. Konec tako imenovane "narodne zveze" pa je prinesla 19. maja 1933 fašistična bolgarska organizacija imenovana "Zveno". Ustava je bila ukinjena, sobranje in stranke pa razpuščene. Macedonska revolucionarna organizacija, ki je v dobi Cankova vladala kakor država v državi in strahovala prebivalstvo, je z novim režimom bila močno prizadeta, ker je polkovnik Velčev ki je bil duša novega gibanja, makedonstvujušim stopil trdo na prste.

Kralj Boris je pri vseh naštetih spremembah ostal v ozadju. Toda 1. 1935 je sam osebno prevzel oblast in vpeljal diktaturo. Fašistično stranko "Zveno" je razpustil, polkovnik Velčev pa je bil obsojen na smrt,

Dogodki zadnjih tednov

ZRAČNA VOJNA MED NEMČIJO IN ANGLIJO SE NADALJUJE — ITALIJANI SO IZGUBILI V AFRIKI BARDIO IN TOBRUK — NEMŠKA LETALA NA SREDOZEMSKEM MORJU — VZNEMLJIVE VESTI O BALKANU — REVOLUCIJA NA ROMUNSKEM — POMOČ ZDRUŽENIH DRŽAV ANGLIJI

Strajk tiskarskih delavcev, ki je začasno ustavil redno izhajanje Slovenskega lista, je prekinil tudi naša tedenska poročila o dogodkih v svetu in smo zato dolžni našim čitateljem vsaj kratek pregled teh dogodkov od začetka tekočega leta dalje.

Vojna med Nemčijo in Anglijo

Borba med Rajhom in Veliko Britanijo se vrši še zmerom predvsem v zraku. Nemci nadaljujejo svoje "uničevalno bombardiranje" angleških mest in mislijo, da bodo s tem prej ali slej strli Angležem živce. Letalske napade izvršujejo predvsem ponoči; krdela letal prihajajo, drugo za drugim, in po več ur zaporedoma, danes nad eno mesto, jutri nad drugo ter sipljejo nanj razruševalne in vžigalne bombe. Nič ne izbirajo med vojaškimi in civilnimi objekti, marveč je prvi in edini namen nemških letalcev povzročiti čimvečjo škodo, čimvečje razdejanje, čimveč žrtev. Povsem naravno je, da povzroča takšna vojna največ škode civilnemu prebivalstvu. Po Churchillovih zagotovilih je bilo ubitih doslej 60.000 Angležev; od teh več ko polovica civilistov.

Angleške vojske oblasti se niso dale zapeljati od javnega mnenja, ki je zahtevalo, da se Nemcem odgovori na isti način. Povprečni Anglež, ki mora vsako noč loviti sen v podzemskih brlogih, tak, ki mu je bomba ubila sorodnika ali pa mu razdejala hišo, si ne more izmisliti večjega zadoščena nego to, da bi angleška letala spremenila v prah in pepel ves Berlin, z bolnišnicami, cerkvami, šolami in muzeji vred. Vojno vodstvo je pa drugačnega mnenja: prepričano je, da je za nadaljnji razvoj vojne bolj važno, če angleške bombe uničijo eno samo zalogo pe-

glja spet dobiti pot do Egejskega morja. Kako se ne bi v Sofiji kar najlepše smehljali Berlinu in Rimu. Mnogi so takrat napovedovali, da bo poljedelski minister Bagrjanov kmalu prevzel politične vajeti dežele v svoje roke. Bagrjanov je eden izmed glavnih voditeljev mladinskega gibanja, ki je zelo podobno nemškemu nacionalnemu socializmu in zgrajeno po njegovem programu. Bagrjanov, ki je tudi študiral v Nemčiji, ni nikoli prikrival svojih simpatij do Nemčije in njene politike.

Italijanski napad na Grčijo se je pa kaj kmalu spremenil v umik pred reakcijo grške vojske; v Afriki so se stvari zasukale v docela drugačno smer, nego je sprva kazalo; Združene države so se še bolj odločno postavile na stran Velike Britanije. Vse to in morda tudi prijateljski nasveti ruske diplomacije so povzročili, da so Bolgari postali previdni in so Nemci prišli prekasno s ponudbo, naj bi Sofija pristala na totalitarni pakt. Ko se je Filov pred nedavnim vrnil iz Berlina, je imel govor, v katerem je naglasil, da hoče Bolgarija ohraniti mir. Povedal je tudi, da so razni izmi (mislil je na fašizem, nacizem in komunizem) morda dobri drugje, a nikakor ne za Bolgarsko. S tem je dovolj jasno obrazložil, da se je bolgarska vlada odločila za politiko previdnosti, čeprav se obenem zaveda, da ohranitev miru ni odvisna od malih držav.

toleja, nego da porušijo sto zasebnih hiš. Zato napada angleško letalstvo predvsem nemške industrijske naprave, prometna središča, ladjedelnice, letališča ter francoska, holandska, belgijska in norveška pristanišča, v katerih pripravljajo Nemci napad na Anglijo.

Angleško-nemška vojna se pa vrši tudi na morju. Velike zgube, ki jih je pretrpela v zadnjih mesecih angleška trgovinska mornarica in ki so bile v zvezi s povečano delavnostjo nemških in deloma tudi italijanskih podmornic, so se v januarju občutno zmanjšale. To je morda posledica dejstva, da so Angleži zgradili že veliko število lovcov na podmornice in da je že priplulo v angleške vode tudi vseh onih petdeset križark, ki so jih Združene države Severne Amerike odstopile Veliki Britaniji, oziroma jih zamenjale za pomorske baze v Ameriki.

Italijanski porazi v Afriki

Angleži in Italijani se vojskujejo predvsem v Afriki. Odkar je angleški general Wawell sprožil ofenzivo, se italijanska vojska stalno umika. Britanske čete, s katerimi sodelujejo v zadnjem času tudi pristaši francoskega generala de Gaulle-a, so pregnale Italijane iz Egipta, vdrle v Libijo, po kratkem obleganju zasedle Bardio, kjer so zajele okrog 40.000 mož in mnogo vojnega materiala, ter brž nadaljevale prodiranje do utrjenega Tobruka, katerega odpor so strle v sredo. Tu je spet položilo orožje približno 20.000 mož. Po udarcih, ki jih je doslej dobila Grazianijeva vojska, je njena napadalna moč strta in nevarnost, ki je ogrozila Suez, je zaenkrat odstranjena. Poleg tega so Angleži zanetili upor v Abesiniji in prešli v ofenzivo tudi v Eri-

tremi. Ni izključeno, da se jim bo posrečilo zrušiti ves italijanski afriški imperij.

Italijani vidijo to nevarnost in skušajo prepričati Nemce, da se je središče vojne preneslo od Rokavskega preliva na Sredozemsko morje. Dosegli so, da so Nemci poslali v Južno Italijo precejšnje število svojih letal in tudi ona italijanska letala, ki so nekaj časa sodelovala pri bombardiranju Londona. Nemško letalstvo se je že začelo udejstvovati na Sredozemskem morju ter je 10. t. m. napadlo angleški konvoj v morški ožini med Sicilijo in Afriko ter prizadejalo Angležem občutne zgube. Bombardirali so tudi ponovno Malto in, kakor izgleda, z mnogo večjo ihto in korajžjo, nego so to doslej delali Italijani. Sicer pa Nemci ne pripisujejo nobene posebne važnosti operacijam v Afriki, marveč so prepričani, da se bo vojna odločila v Evropi. Svojim načrtom za napad na Anglijo se Nemci, očitvidno, niso še odpovedali, in tega se prav dobro zaveda Churchill, ki ob vsaki priliki opozarja Angleže na to največjo nevarnost, ki po njegovem mnenju stalno grozi Veliki Britaniji.

Boji v Albaniji

Tudi v Albaniji nimajo Italijani nobene sreče. Grki stalno pritiskajo na njihove postojanke in se bližajo Valoni, čeprav prodiranje ni več tako naglo kakor v prejšnjih mesecih, kar je treba gotovo pripisovati tudi albanski zimi.

Razvoj operacij na albanskem bojišču Italijane gotovo hudo boli, ker jim jemlje ugled. Na vso moč si prizadevajo, da bi kolo vojne sreče zasukali v nasprotno smer in v svojih listih dopovedujejo ljudstvu, da se bo to zgodilo najkasneje spomladi. Ker general Soddu, ki je pred par meseci prevzel vodstvo vojne proti Grčiji, ni mogel spremeniti položaja, je "zbolel" ter je bil na njegovo mesto imenovan sam načelnik generalnega štaba italijanske vojske, general Cavallero, ki je v sredo prispele v Albanijo. Pravijo, da je Cavallero poslal v zadnjih tednih čez Otrantski preliv velika ojačenja, s katerimi hoče poskusiti srečo, ki je bila njegovim prednikom tako nemila.

Stališče Združenih držav

Roosevelt je te dni že v tretje položil predsedniško prisego. Ta dogodek, ki se je izvršil prvokrat v zgodovini velike ameriške republike, je ves svetovni tisk pospremil s primernimi komentarji. Vsi, ki verujejo v svobodo in demokracijo, vidijo v Rooseveltu enega izmed njenih reševalcev iz sedanjih stisk, totalitarnemu pa očitajo, da pod vplivom plutokracije skuša spraviti Združene države v vojno in s tem samo zavleči njen konec.

Roosevelt je uporabil priliko, da je pred vsem svetom ponovno izpričal svojo vero v demokratski režim, v svobodo in pravičnost in v njihovo končno zmago nad totalitarnimi silami, ki hočejo iz posameznikov in narodov narediti tlačane.

V teh dneh razpravlja ameriški parlament o zakonskem predlogu, po katerem bi Roosevelt dobil pravico, da Angliji "posodi" vojni material, ki ga London ne more plača-

ti. Izgleda, da bo ta zakonski predlog prodril, ker je v Združenih državah vedno več takih, ki so prepričani, da bo vsa Amerika brž v nevarnosti, če bi morala Velika Britanija kloniti. Z odobritvijo tega zakonskega predloga bi Roosevelt dobil v roke izredno oblast, katero bi mogel uporabiti morda odločilno za končno usodo Evrope. V totalitarnih državah se zavedajo te nevarnosti in svet z zanimanjem pričakuje znamenj, ki bi pokazala, kako bosta Nemčija in Italija odgovorili na to nevarnost. Če se vsa industrijska sila Združenih držav vpreže z namenom, da angleško vojsko zalaga z vojnimi sredstvi, se bodo izgledi to-

talitarnih držav na končno zmago zmanjšali tako, da bo moral tudi največjim optimistom v Berlinu in Rimu upasti pogum.

O tej, za Nemčijo in Italijo nad vse važni zadevi sta se gotovo tudi razgovarjala Mussolini in Hitler, ki sta se pretekli dni sestala "nekje na Nemškem" in "dosegla popoln sporazum v vseh vprašanjih", kakor zatrjuje kratkobesedno uradno poročilo, ki je bilo objavljeno v Berlinu.

Dogodki na Balkanu

O Balkanu so krožile v preteklih tednih nad vse vznemirjajoče vesti. Obveščevalne agencije so vedele povedati, da so Nemci zbrali v Romunski ogromno vojsko, da so ob Donavi pripravili pontone, da bodo zdaj zdaj vdrli skozi Bolgarijo ali pa skozi Jugoslavijo in napadli Grčijo, ki je njihove italijanske zaveznike spravila v škrince. Poročila so zatrjevala, da se je Nemčija že dogovorila z Rusijo glede nadaljne akcije na Balkanu in listi so celo naznanili, da je nemška vojska že vkorakala v Bolgarsko.

Izgledalo je, kakor da se bo vojni požar vsak hip razširil na precejšen del Balkana.

Poznavalec razmer te vesti niso mogle prepričati, da preti tistemu koticu sveta res takšna nevarnost. Zelo neverjetno se jim je zdelo, da bi nemški generalni štab izbral za svoje operacije prav najmanj ugodni zimski čas, dobo, ko je Balkan pokrit z debelo plahto snega in ko pritiska hud mraz. Razumljivo se jim je pa zdelo, da pošiljajo Nemci čete, letala in topove na Romunsko, ker so tam za Nemčijo nad vse važni petrolejski vreleci, ki jih je treba skrbno zavarovati pred Angleži, kateri so v Grčiji, in morda tudi pred Turčijo, katere generalni štab se tako pogostoma razgovarja s predstavnikmi angleške vojske, da presečenja niso izključena.

Končno se je res izkazalo, da so bile one vznemirljive novice neutemeljene. Rusi so zanimali, da bi se

Argentinske Vesti

NASIM NAROČNIKOM IN ČITATELJEM

"Slovenski list" je izostal tri tedne. Ni mogel iziti, ker so delavci tiskarne, v kateri se naš list tiska, prišli v spor z lastnikom zaradi plač in začeli stavko, ki je trajala do ponedeljka 20. t. m. Spor je sedaj poravnal in list bo spet redno izhajal. Prosimo cenjene naročnike, čitatelje in oglaševalce, da to vpoštevajo.

UPRAVNIŠTVO.

TRMASTI SO ENI KOT DRUGI

Zadnje čase je nastalo veliko nerazpoloženje, posebno med pristaši radikalne in pristaši demokratične in antipersonalistične stranke. Povod k temu so bile volitve v provinci Santa Fe in Mendozu. V obeh provincah so bili tradicionalni radikalni gotovi zmage, pa so propadli. Svoj poraz opravčujejo, kakor je to že v navadi, da so se godile velike sleparije njim na škodo.

Zadevo o teh volitvah so spravili tudi v zbornico, kjer so zahtevali, da se volitve razveljavijo in pošlje intervencija. V zbornici se je vnela ostra debata, pri kateri so poslanci prizadetih strank pokazali svojo moč celo s pestmi. Konec prve take burne debate je bil ta, da je santafeski poslanec dr. Augustin Araya odložil svoje poslansko mesto, tudi predsednik zbornice dr. Cantilo se je izjavil, da mora odložiti mesto predsednika, ker se ga napada, da je pristranski in brez energije.

Med tem ko se v zbornici prepirajo, pa sta guvernerja sklicala ponovne volitve v okrajih, kjer jih je volilna komisija razveljavila. Tako so se v Mendozu že vršile v nedeljo 19. t. m. V Santa Fe pa bodo po vsej priliki v nedeljo 9. februarja.

Nakana radikalov, ki so nalašč zapustili provinco, da bi s svojo odsotnostjo preprečili legalno proglašenje guvernerjev, se je, oziroma se bo, s ponovnimi volitvami izjalovila. Seveda bo radi tega nastal še hušji spor. In radikalni že povzljajo "na ulico", kakor leta 1890.

Posledica teh volitev je tudi odstop finančnega ministra Pineda, ki je hotel in delal za pomirjenje med strankami, a je naletel na gluha ušesa.

Za finančnega ministra bo najbrž imenovan dr. Oriá.

GIBANJE PARNIKOV

Dne 11. t. m. je zapustil tukajšnje pristanišče francoski parnik "Mendoza". Namenjen je bil baje v Mar-sej, kamor je imel peljati razni tovor, predvsem živež.

Čudno je, da je dala prekmorska francoska družba ukaz, da odpluje, ko vendar je znano da ne more nobena ladja daleč dospeti, da jo ne bi Angleži ustavili. In tako je pomožna križarka "Asturias" ta parnik pri Santa Catalini ob brazilskem obrežju prijela in odpeljala s seboj.

Skoro nakreana sta tudi še dva druga francoska parnika, "Campagna" in "Formose", ter bi imela v nekaj dneh odpluti. Zadeva z Mendoza, pa bo gotovo njihov odhod zakasnila. Če bi pa se le podala na morje, je gotovo, da bi ju zadela ista usoda, kakor "Mendoza".

Poleg omenjenih parnikov, pa se nahajajo v našem pristanišču še "Katiola" in "Aurigni".

Na poti sem sta dva angleška parnika ter španski "Cabo de Buena Esperanza".

Kje Je Policaj LADRON?

Vsi poiskusi, da bi našli policaja Rafaela Ladróna Guevara, ki je umoril svojih šest otrok in ženo so ostali do sedaj brezuspešni. Vendar policija ni izgubila upanja, da ga bo našla, ker daleč ni mogel, ker je bil brez sredstev. In še največ se govori in tudi policija misli, da se je nesrečnež usmrtil na kakem samotnem kraju, radi česar ga še ni bilo mogoče najti.

DOMAČE VESTI

NAŠO RADIO-URO MORATE POSLUŠATI OB SOBOTAH ZVEČER

Jugoslovanska radio-ura se ne prenaša od 18. januarja več ob nedeljah od 10.15 dalje, marveč ob sobotah zvečer, od 7.15 do 8. ure, in sicer po isti oddajni postaji kakor doslej: LS2 Radio Prieto.

Na ta način bo ustrezno tudi mnogim rojakom v notranjosti de-

žele, ki podnevi niso mogli slišati Radio Prieto, dočim se ta postaja sliši ob večernih urah po vsej republiki.

SKREBNI STARSI

Važen za naše izseljensko življenje je tako socialen kot gospodarski napredek naših rojakov. Tem več velja ta napredek, če je dosežen z velikimi žrtvami.

Koliko naših ljudi je prišlo sem z družino. In če že posameznik čuti toliko začetnih zaprek, koliko bolj oni, ki zraven sebe mora misliti tudi na družino. Če se upošteva, kolikokrat človek v tej deželi mora delati,

OBJAVE POSLANIŠTVA

Avda. de Mayo 1370/III.

U. T. 37 - 4551

Kr. jugoslovansko poslaništvo išče in poziva, da se v njegovih uradih zglase naslednji izseljenci:

Levajić B. Rada iz Petrovgrada. Do leta 1937 se je javljal iz Tres Sargentos F.C.G.B.A.

Božić Ivan iz Podturna. Njegov zadnji znan naslov je bil do leta 1939: Calle Pinzón 107, Bs. Aires.

Magyaši Imre iz Stare Kaniže. Javil se je leta 1932 iz Buenos Airesa.

Ferber Gašpar iz Velike Mlinske. Izselil se je leta 1929 v Argentino, a zadnjikrat se je zglasil z naslova: Alta Gracia.

Zaletelj Ivan iz Rumanje vasi šte. 13. Priselil se je 1928 leta. Javljal pa se je do leta 1937 z naslova: Banco Germanico, Bs. Aires.

Vučić Marko iz Oklaja, srez Knin. Leta 1924 se je nahajal v Montevideu, a leta 1928 se je baje preselil v Argentino.

Prijčić Božo in Dane iz Velike Jasenice, srez Bosanska Krupa. Priselila sta se v Argentino pred 18 leti. Poblížjih podatkov nimata.

Kapor Radovan in Sava iz Sarajeva. Prvi je v Argentini od 1927 leta, drugi pa od 1929 ter se je ta javil leta 1935 iz Buenos Airesa.

Sučević Radoslav iz Banje Luke. Leta 1937 je bil uposlen v lekarni Františka Hušpauera na Doek Sudu.

Vlahov Ante iz Pirovca. Leta 1937 se je zglasil iz mesta 25 de Mayo F.C.S.

Kordić Tomo iz Bedeničkoga, srez Bjelovar. Star je 53 let in se je leta 1928 doselil v Argentino. Javil pa se je edino s parnika, s katerim se je vozil.

Gjikanović Rade. Bil je kmetovalec (chacarero) v Machaguayu in pozneje tudi v Villi Angela, Chaco.

Domazet Vid iz Djakova. Leta 1928 se je javil iz Buenos Airesa z naslova: San Martin 606 (Agencia Missler).

Če je komu od rojakov znan naslov ali bi mogel dati kaka pojasnila od zgoraj navedenih, je naprošen da javi poslaništvu.

*

Kr. poslaništvo prosi še za naslednjo objavo:

Kdor bi kaj vedel o **Jožetu Susmanu**, ki je bil doma iz Strahomerja, p. Ig pri Ljubljani in je baje lani umrl v Argentini, je naprošen, da se javi Kralj. Poslaništvu, Avda. de Mayo 1370/III, Buenos Aires.

NAROČNIKI!

Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino poravnati, ko Vas obišče naš inkasant na Vašem domu.

Naročnino nam lahko nakazete tudi potom **Giro Postal**, ali **Bonos Postales**, naslovljene na "Slovenski List".

POMAGAJTE NAM IZBOLJŠATI LIST S TEM, DA IMATE VEDNO VNAPREJ PLAČANO NAROČNINO!

Krsto s pokojno Marijo Cerkvnikovo nesejo iz cerkve

gosp. Franc Cerkvnik, katero more sprijeti od 8 ure zjutraj do 9 ure zvečer.

SMRTNA NEZGODA

Prejeli smo žalostno vest, da je v ponedeljek 2. decembra smrtno ponesrečil Josip Košuta, doma iz Vitovlj pri Šempasu. Ko je imenovan šel po stopnicah, mu je spodrsnilo ter je pri tem s tako močjo zadel z glavo ob zid, da je na mestu obležal mrtev.

Košuta je bil star šele 38 let. Pokojni zapušča doma ženo, enega otroka, in dva brata. Tu v Argentini pa tri brate: Vinka, Venčeslava in Ivana.

Bodi pokojniku lahka domača zemlja, preostalih doma in onim tukaj v Argentini pa naše iskreno sožalje.

Družini Cerkvnikovi: V sredi pokojna Marija

A. L.

ŽALOST V DRUŽINI

V hišo rojaka Franca Jeriča v Saavedri se je naselila žalost. V četrtek 9. januarja je posegla smrt v to mirno in zadovoljno družino ter pobrala najmlajšega člana, sina Alojzija Henrika, ki je bil že šesti sin in star šele sedem mesecev.

Jeričeva sta zvesta naročnika Slovenskega lista že od početka. Otroka sta imela že šest, od tega same fante, najmlajši pa je umrl kakor je zgoraj omenjeno. Kljub tolikim otrokom pa je vladala v hiši zadovoljnost in ni bilo nobenega pomanjkanja. To se vidi na otrocih, saj so vsi lepo rejeni in čvrsti ter tudi dostojno oblečeni. To zadovoljnost pa je nekoliko zagrenila izguba najmlajšega sina.

Ob izgubi sinčka Alojzija Henrika pa izrekamo žalostnim staršem naše sožalje!

Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški rodnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovcem. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrážba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 38, Mayo 8182

bili domenili z Nemčijo glede vkorakanja nemških čet v Bolgarijo, ter so izjavili, da o pretveznem gibanju nemške vojske v tej smeri nič ne vedo. Novi podkomisar za zunanje zadeve je v Moskvi par dni zatem izrazil upanje, da bo Balkan, ki je pretil toliko krvi za svojo neodvisnost, mogel ohraniti mir in da Rusija to želi.

Ker pa v sedanji vojni nobena presenečenja niso izključena, je povsem naravno, da je Turčija v pripravljenosti, da je Jugoslavija v poklicala na vojne vežbe svoje rezerviste in da tudi Bolgarska po svojem ministrskem predsedniku izjavlja, da je pripravljena boriti se za svojo neodvisnost in svoje koristi.

Najbrž je res, da je berlinska diplomacija pritiskala na Bolgarsko, naj bi se priključila nemško-italijansko-japonskem paktu o "novem redu" v svetu, vendar pa so v Sofiji delovale tudi druge diplomatske sile in dosle, da so Bolgari odklonili nemško povabilo.

Upor na Romunskem

Na Romunskem je prišlo medtem do resnih neredov, ki so menda, vsaj deloma, usmerjeni tudi proti nemški okupacijski vojski, kakor smemo sklepati po dejstvu, da je bil te dni umorjen nemški general Doering. Skrajni elementi železne garde, so odpovedali pokorščino generalu Antonescu in se spopadli z redno vojsko. V bojih je bilo doslej ubitih več ko tisoč oseb. Uporniki so se trenutno polastili tudi radijske po-

staje v Bukareštu in sporočili v svet, da imajo na svoji strani 30.000 železo-gardistov in vojaške posadke nekaterih važnejših mest. Antonescu je proglasil vojaško diktaturo in obredno stanje. Ker so telefonske in brzojavne zveze med Romunsko in ostalim svetom prekinjene, doslej ni bilo mogoče dobiti podrobnejših vesti o poteku teh dogodkov.

Pétain in Laval sta se pomirila

Znano je, da je maršal Pétain skoro dobesedno "vrgel" iz vlade Laval, ki je baje spletkaril proti njemu, ter ga dal zapreti. Znano je tudi, da je zaradi tega interveniral nemški guverner okupirane Francije in dosegel, da je bil Laval takoj izpuščen na svobodo. Ta Nemcem prijazni francoski politik se je nastanil v Parizu in šel je glas, da bo tam sestavil novo francosko vlado, ki bo Pétaina in njegove ministre odstavila. Zgodilo pa se je nekaj povsem nepričakovanega: Pétain je prejšnji teden sprejel Laval in se z njim pomiril. Uradno poročilo pravi, da se je na tem sestanku "popolnoma pojasnil" nesporazum, ki je bil nastal med starim maršalom in g. Lavalom. Sedaj ljudje ngibajo, kakšne sile so delovale za kulisami, da je Laval, kateremu je bilo že odklenkalo, spet priplaval na površje. Zakulisni močje, ki so povzročili spravo, so gotovo Nemci, toda s kakšnim namenom so to storili in s kakšnimi grožnjami dosegli, je za sedaj še uganka.

Društvene Vesti

Zlet "Slovenskega doma"

V nedeljo 19. t. m. je bil napovedan Pik-Nik Slovenskega doma, ki bi se imel vršiti v San Isidru. Že zgodaj zjutraj je prispelo tja mnogo izletnikov, katerih število se je vedno bolj množilo. Žal pa kopanja željni niso prišli do svojega. Voda, ki jo je veter prejšnjega dne nagnal proti obrežju, in ga zasegla je preprečila kopanje. Kljub temu pa je med množičnimi zletniki vladalo lepo razpoloženje. Za to so skrbeli godci češkega orkestra, ki so pridno igrali, da je bilo vse res prav židane volje. Vmes pa je tudi društveni bufet dobro deloval.

Ker je bila tedaj splošna želja, da se pik-nik čimprej obnovi, je odbor sklenil, da se bo ta vršil v NEDELJO 9. FEBRUARJA v SAN ISIDRU, na istem prostoru, kakor prejšnji, namreč v "RECREO BOQUERON" tri kvadre od postaje San Isidro R.

Od postaje do prostora, kjer bomo imeli pik-nik, bodo kašipoti, po katerih se bo lahko vsak ravnal, in nas ne bo mogel zgrešiti.

Vršile se bodo razne tekme za moške, ženske in za otroke: skok v daljavo, tek na daljavo, itd. Zmagalcem bodo izročene lepe nagrade.

Pridite vsi rojaki in rojakinje, ter družine s svojimi otroci, da se v prosti naravi poveselimo in naučimo svežega zraka in sonca.

Igrala bo češka godba.

Za pijačo bo tudi dovolj preskrbljeno.

Torej na svidenje v nedeljo 9. februarja!

Odbor Slov. doma

Prireditve "Slovenskega doma"

V nedeljo 9. februarja zlet v San Isidro.

V Soboto 22. februarja, v torek 25. februarja in v soboto 1. marca pustne zabave v Slovenskem domu, ulica Gral. César Diaz 1657.

Na Belo nedeljo 20. aprila velika prireditve v dvorani XX. Setiembre, ulica Alsina 2832.

Pustne zabave

"Slovenski dom" bo imel v svojih društvenih prostorih ulica Gral. César Díaz 1657, pustne zabave naslednje dni:

V SOBOTO 22. FEBRUARJA: Igra, petje, ples in coriandoli.

NA PUSTNI TOREK: ples in coriandoli.

V SOBOTO 1. MARCA pa tudi ples in coriandoli.

Pri vseh prireditvah bo sviral znan in priljubljen "ČEŠKI ORKESTER".

Rojaki in rojakinje udeležite se v čim večjem številu teh naših prireditvev.

Poziv

Odbor "Slovenskega doma" pozivlja svoje članstvo, da opravi svojo dolžnost pri blagajniku.

Blíža se namreč občni zbor, pa je treba radi tega zadevo urediti. Kdor ne bo do občnega zbora v redu s članarino, ta ne bo imel pravice glasovati, niti ne bo mogel biti voljen v odbor.

OBČNI ZBOR JUGOSLOVANSKEGA CENTRALNEGA ŠOLSKEGA UDRUŽENJA

V nedeljo 29. decembra se je vršil redni občni zbor Jugoslovanskega šolskega udruženja.

Po običajnih poročilih se je vršila volitev novega odbora, v katerega so bili izvoljeni sledeči:

Predsednik dr. Miroslav Švare, podpredsednik Mijo Ilić, tajnik Spasoje Tomaseo, namestnik Jozo Defrančeski, blagajnik Ivo Vider, namestnik Mate Veža.

Odborniki za Dock Sud: Marko Kovačević, Stevan Kisić, Božo Mudreša in Peter Šabanović.

Odborniki za Paternal: Lakner Franc, Stanislav Baretto, Ivan Pahor in Silvan Pečenko.

Za notranjost: Rubeša Branko, Janez Hladnik in Zvonimir Visković.

Namestniki: Zlatko Badel, Andrija Barović, Ivan Bergine in Aleksander Kraus.

Nadzorni odbor: Pavle Popović in dr. Viktor Kjuder.

PIREDITEV G.P.D.S. V VILLI DEVOTO

V nedeljo je imelo Gosp. pod. društvo iz Ville Devoto lepo prireditve.

Poleg nastopov moškega, mešanega in mladinskega mešanega zbora, ki so zelo dobro zapeli več pesmi, je bila vpriporjena tudi bajna igrice "Vesna", ki so jo izvajali šolarji devotske slovenske šole pod vodstvom vnete in nadvse požrtvovalne učiteljice gospe Bajtove, pri čemur ji je stal ob strani tudi njen soproj.

Igrica se nanaša na naše zasunjene kraje na Primorskem, v katerih naš narod ječi in pričakuje svobode, ki jo slednjič doseže.

Koncem igre so mali igralci zapeli "Oj Slovani, na Balkanu, tam so naše meje, oj Slovani, tam je naša kri!"

Vsi malčki, se mora reči, da so se prav dobro odrezali. Posebno je treba omeniti malega petletnega Tita Gregorič, ki je govoril zelo glasno in še nekatere druge, katerih pa imen ne vemo.

Obisk je bil dovoljen.

IZ MONTEVIDEA DECEMBER V ZNAMENJU ČAJANK

Prvodecembarska proslava je tvorila vrhunec vseh prireditvev naše kolonije. V mesecu decembru so se vršile le manjše veselice v ožjem krogu posameznih društev. Osmega decembra je slavila Hrv. kat. zajednica praznik svoje varuhinje Brezmadečne Device Marije, Prekmurci so imeli svojo zabavo, Bratstvo in Slovenski krožek čajanke. Silvestrovo so slavili Hrvatski dom in Hrv. kat. zajednica skupaj. Bratstvo, Prekmurci in Slovenski krožek vsako društvo zase.

SMRT IZSELJENCA

Dan pred božičem je izdihnil v sanatoriju "Saint Blois", previden s sv. zakramenti za umirajoče, Ivan Tokić, naš rojak iz Rakitna v Hercegovini. Zapušča v domovini ženo Ano in hčerko Rožo. Naj v miru počiva, družini pa naše sožalje.

PREDLOGI ZA NOVO LETO

Pisce teh vrst predlaga naši montevidski koloniji v novem letu sledeče točke v premislek:

1. Da bi vsa obstoječa društva z resnim delovanjem si skušala pridobiti zaupanje kolonije. — 2. Da bi se čim bolj zmanjšalo število neorganiziranih Jugoslovancev, ter da se vsi organizirajo v naših že obstoječih društvih. — 3. Da bi vsa društva na-

daljevala v letu 1940. započeto delo medsebojnega sporazuma. — 4. Vsak Jugoslovan naj bi se držal zakonov nove zemlje, a nič manj naj spoštuje oblasti svoje stare domovine. — 5. Čeprav se morda ne strinjamo z načinom mišljenja našega rojaka, spoštujemo vendar vedno in vselej v njem človeka in brata. — 6. Morda bi bilo prav, če bi nekoliko manj plesali in več skrbi posvečali vzgoji in izobrazbi naše mladine.

Veliki zavod

"RAMOS MEJIA" Venerreas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez brez operacije in bolečin. SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in šibkost. REVMAZEM: kila, nadua, gota, šibkost srca, zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. GREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GLELO, NOS, USESA, vnetje, poltpi: brez operacije in bolečin. POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.— PLAVEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenj zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

OD 9-12 OB NEDELJAH OD 8-12

Rivadavia 3070 PLAZA ONCE

Slovenski stavbenik

Za načrte, betonske preračune in Firmo,

obrnite se do tehničnega konstruktora

FRANCA KLANJŠEK Marcos Sastre 4363

Villa Devoto U. T. 50 - 0277

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

JE ODPRLA

dne 15. januarja 1941.

svojo novo

AGENCIJO št. 2,

(Podružnico)

na ulici

CABILDO št. 2426 - 30

v Belgranu

CASA CENTRAL: 25 DE MAYO 81
AGENCIA No. 1: CORRIENTES 1900

DIRECCION GENERAL: C'JRAÇAO (AMERICA CENTRAL)

Radevolje smo Vam

na razpolago za vse

bančno poslovanje.

Slovenska šola in izseljenci

Nad petdeset slovenskih otrok je obiskovalo v preteklem letu slovensko šolo na Paternalu. Je pa to le malenkosten del naših otrok tu v Buenos Airesu, mogoče desetina ali še ne. V naselbinah kakor so v Villa Devoto in Saavedri je brez dvoma mnogo več slovenskih otrok kakor na Paternalu. Treba bi bilo tudi za te kaj napraviti. Da bi se v vsakem okraju, kjer je nekaj naših družin napravilo šolo na to ni misliti, preveč težko je za kaj takega in tudi preveč formalnosti zahteva to. Treba bi bilo misliti na večje prostore in organizirati tako, da bi ta šola zajela čim več naših otrok, kar bi s primerno organizacijo ne bilo tako težko. S kakšnim avtovozilom bi se dalo spraviti mnogo naših otrok skupaj — raztresenih po raznih okrajih. Treba le, da se skupine treznih in razsodnih slov. staršev zavzamejo za to.

Slovenci se radi ponašamo s svojim kulturnim delom in radi tudi delamo tam, kjer se pride poci do uspeha oziroma do slave in hvale. Šola so pa združene večje žrtve kakor z navadnom društvom. Tudi mora biti učni načrt in priznane učne moči — kar nočejo mnogi naši rojaki razumeti, ki bi se radi vtikali v vse podrobnosti učnega reda, brez da bi imeli najmanjšega razu-

mevanja za takšna vprašanja in še manj, da bi kaj žrtvovali oziroma prispevali za šolo. V svojem fanatizmu se takšni ljudje ne zavedajo, da ni kraj ni čas ne dopuščajo delati kakšne eksperimente v tem pogledu. Tudi se takšni ljudje ni zdaleč ne zavedajo, koliko škode delajo s svojim zabavljanjem, še posebno ker imajo pri tem mnogo obéudovalcev in so zato še bolj smeli.

Po vseh naših naselbinah, organizacijah in skupinah se najdejo tudi treznejši in uvidevnejši možje. Treba da bi ti stopili na plan ter se nekoliko bolj pobrigali, kako priti do tega, da bi bilo čim več naših otrok deležno slovenskega pouka.

Vse to se da napraviti, treba je samo dobre volje. Seveda pa je to mnogo odvisno od staršev samih.

Zato starši, skrbite, da bodo vaši otroci deležni tudi slovenskega pouka, če že nočete iz narodnega ponosa, pa vsaj iz praktičnega stališča. Saj smo že zadnjič omenili v listu, da so otroci s slovensko šolsko izobrazbo in slovenskim obéevanjem med najboljšimi v argentinski šoli. V današnji številki pa zgled Čehovinove.

Torej starši, dajte svoje otroke v slovensko šolo in skrbite, da bodo tudi doma slovensko govorili.

Če boste tako storili, boste svojim otrokom mnogo koristili. In ravnajte se po izreku: "Kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš".

SLJIVOVICA

ZGANJE

PELINKOVEC

VERMUT

Zlatko Badel

Avenida Maipú 3146-50 Olivos F.C.C.A.

U. T. Olivos (741) - 1304

KADAR ISČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo

Berto Cernič

DORREGO 1583 - Gs. Aires
U. T. 54 - 3588

Krojačnica

Kjer se izdeluje obleke po naj-novejši modi in zmernih cenah. Rojakiom se priporoča

MARTIN TURK

24 de Noviembre 1915 - Bs. Aires

Slovenci doma in po svetu

VESTI IZ PRIMORSKE IN JUGOSLAVIJE

ŠTEVILNI PREKRŠILCI ZATEM- NITVENIH ODREDB

Koper. — Tržaški listi so prinesli te dni dolg seznam imen prekršilcev zatemitvenih odredb iz Marezig, Herpelj, Kozine in Šmarja nad Kopr. Listi pripominjajo, da je to prvi seznam in je torej treba pričakovati še nadaljnjih, pri tem pa ne objavljajo višino denarnih kazni, ki so gotovo občutne. V Trstu so take prekršilce kaznovali s 300 lirami globe, ter je pričakovati, da kazni v tem primeru ne bo gotovo manjša. V Marezigah je bilo kaznovanih 28 domačinov, v Herpeljah-Kozini 10, v Šmarju pa 27.

VLAK GA JE POVOZIL

Matulje. — Ko je šel Rafael Kinkela, čevljar, star 41 let, preko železniških tračnic, ni opazil, da mu se bliža vlak. Pri tem pa ga je še to oviralo, ker je imel na ramji težko culo polno usnja. Lokomotiva je zadel čevljarja z vso silo in ga vrgla v stran. Vlakovodja je vlak takoj ustavil. Z avtomobilom so ga takoj pripeljali v reško bolnišnico, toda kmalu potem je revež izdihnil vsled številnih ran.

80-LETNICA IVANE ŠVAB

Sv. Križ pri Trstu. — Še čila in zdrava je pred meseci praznovala 80-letnico svojega življenja Ivana Švab. Želimo ji še mnogo srečnih let!

NOV ŽUPAN V IL. BISTRICI

Za podeštata v Ilirski Bistrici je bil imenovan Salvatore Giordano, karabinerski kapitan I. razreda.

ODKRITJE ČLOVESKEGA OKOSTJA V JEZUITSKI CERKVI

Trst. — Pri gradnji protiletalskega zaklonišča so delavci našli v enem delu podzemlja jezuitske cerkve na še dobro ohranjen okostnjak, ki ga je pripisati kakemu duhovniku iz 18. stoletja. Najdba je vzbudila v Trstu precejšnje zanimanje.

BIRMA V GORIŠKI NADSKOFIJI

V mesecu avgustu in septembru preteklega leta je goriški nadškof podelil zakrament sv. birme v sledečih krajih: 11. avgusta v Kobaridu, 15. avg. v Kanalu, 18. avgusta v Mirnu pri Gorici, 25. avgusta v Idriji, 28. avgusta v Vipavi, 1. septembra v Sempasu pri Gorici, 15. sept. v Graški ob Soči, 19. sept. v Tolminu, 22. sept. v Dornbergu in 29. sept. v Červinjanu v Furlaniji.

TALLER DE CARROCERIAS

"EL RAPIDO"

IVAN CERKVENIK

Barvanje sistema "Duco" —
Tapeciranje — Prevlača — Ka-
bine — Karoserije — Poprav-
ljanje blatnikov

ENTRE RIOS 310 QUILMES
U. T. 203 - 1293 Quilmes

AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGO- VORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE,
ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMSKIH NAČINIH
KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI
ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ze ske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno
perilo. — Specialisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične
bolezni

ZARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

PRIKLJUČITEV GORICE K ITALIJI

Lanska obletnica priključitve Gorice k Italiji se je praznovala v četrtek dne 8. avgusta in v nedeljo 11. avgusta. V četrtek zvečer ob sedmih so se vse strankine organizacije z oddelki vojske vred poklonile spomenu padlih v Spominskem parku (Parco della Rimembranza). V nedeljo zjutraj je bila najprej sv. maša na prostem pred kostnico na Oslavju, popoldne pa kolesarska tekma okrog podgorskega hriba — Kalvarije. Zvečer je bil na Travniku koncert vojaške godbe.

KUPCIJA S STAVBAMI V MESE- CU JULIJU V TRSTU

Na področju tržaškega mesta je bilo v mesecu juliju sklenjenih 55 kupcij s stavbami v skupni vrednosti 4.825.335 lir. Od tega zneska odpadejo skoro 4 milijoni lir za 14 poslopij v mestu, ostali znesek je šel pa za 41 stavb v predmestju in v tržaški okolici.

V UMETNEM SOSKEM JEZERU PRI SV. LUCIJI JE UTONIL

V eni zadnjih temnih noči se je vračal 71-letni Alojzij Vitek proti svojemu domu v Sv. Luciji. Šel je po poti, ki teče ob robu jezera in nima nikake ograje. Na razmočeni cesti mu je zdrsnilo in je padel v vodo, kjer je žalostno utonil. Šele drugo jutro so našli truplo in ga izvlekli. Naj mu bo Bog milostljiv sodnik!

OVČJE IN KOZJE MESO

Prodaja ovčjega in kozjega mesa je razen v petkih dovoljena vsak dan. Tudi v gostilnah in drugih gostiščih se lahko vsak dan razen v petkih servirajo jedi iz tega mesa.

IZVOZ DRV DOVOLJEN

Pred časom smo poročali, da je goriški prefekt prepovedal izvoz drv in oglja iz naše pokrajine. Sedaj javljajo, da je prefekt to prepoved preklical. Obenem so določili tudi najvišje uradne cene za drva. V Gorici veljajo drva: pri prodaji na debelo 20 lir kvintal, na drobno 22,20 lir kvintal; sežagana in razcepljena drva so za 1,30 lire dražja pri kvintalu.

KER GA JE POVOZIL AVTO JE SEDAJ UMRL

Dne 1. oktobra je na cesti, ki pelje iz Ajdovšine preko Cola proti Idriji, neki avtomobil zajel in prevrnil cestarja Avgusta Črnigoja, ki je opravljal svoje delo. Sunek, s katerim je avto zadel v nesrečnega cestarja, je bil močan in si je ubogi mož pri padcu razbil tilnik in pretresel možgane. Nezvestnega so prepeljali v Gorico, kjer so mu zdravniki v bolnišnici skušali oteti življenje. Ni jim uspelo. Po dobrem mesecu je nesrečnik sedaj v bolnišnici umrl.

DELAVCI ZA NEMČIJO

Kakor poročajo časopisi, je odšlo zopet okrog 20.000 delavcev iz vse države na delo v Nemčijo. Tudi iz naše pokrajine je odpotovalo kakih

50 težakov v Videm, odkoder se bodo skupno s furlanskimi tovariši peljali naprej. Pred odhodom iz Gorice jih je pozdravil pokrajinski fašistovski tajnik, ki je poudarjal vedno tesnejše vezi, ki družijo nemško in italijansko delavstvo v borbi za dvig obojestranske proizvodnje in tehnike.

TRI OPERE V GORICI

Dne 18., 19. in 20. novembra so vprizorili v goriškem Verdijevev gledališču, kjer navadno obratuje dobro obiskano kino, tri opere: "Boheme", "Cavalleria" in "Pagliacci".

JUGOSLOVANSKO - BOLGAR- SKA LIGA V LJUBLJANI

Jugoslovansko-bolgarska liga v Ljubljani je na svoji seji dne 29. novembra 1940 v navzočnosti zastopnikov lig iz ostalih krajev Slovenije sklenila v zvezi z dogodki v Bolgariji podati javnosti sledečo izjavo:

Jugoslovansko-bolgarske lige so bile pred sedmimi leti ustanovljene z namenom, da na kulturni osnovi in potom medsebojnega spoznavanja pomagajo graditi lepšo bodočnost v odnosih med Jugoslavijo in Bolgarijo. Mnogoštevilne prireditve, kulturne in gospodarske manifestacije ter medsebojni obiski v teh letih so pokazali, da vlada v vseh slojih naroda v Jugoslaviji in Bolgariji krepka volja pozabiti temno preteklost ter v bratski slogi in sporazumu ustvarjati resnično bratsko skupnost. Ta volja niti danes ni omajana — močnejša je kakor kdaj koli. Usodna povezanost vseh balkanskih Slovanov nam narekuje, da jo še bolj krepimo, kajti edino na ta način bomo prenehali biti igračka kogar koli. Radi tega pa tudi Jugoslovansko-bolgarske lige v Sloveniji najostreje obsojajo vsak poizkus, skaliti prijateljske in bratske odnose med Jugoslavijo in Bolgarijo. Slovenci, Hrvati in Srbi smo v Jugoslaviji povezani v nerazdružljivo celoto in vsaka žalitev ali napad na enega izmed delov te celote, enako močno odmeva pri vsakem izmed njih. Odločni odpor v bolgarskem narodu proti dogodkom, ki jih je povzročil nepremišljeni govor v bol-

Zobozdravnica

BERTA KURLAT SCHIFFRIN

Sprejema vsak dan od 2 popoldne do 8 ure zvečer.

Kdor si želi zdraviti ali staviti zobe naj se dogovori za čas. Delo trpežno — Cene zmerne.

RODRIGUEZ PEÑA 594

Prvo nadstropje

Bs. Aires U. T. 35-3594

RESTAVRACIJA

"PRI ŽIVCU"

kjer boste postreženi z dobrim vinom, pristnim pivom in vedno svežo domačo hrano. Prostori pripravnji tudi za svatbe.

Oprava in sobe za prenočišče popolnoma prenovljene
Rojakom se priporoča lastnik

EMIL ŽIVEC

Osorio 5085 — La Paternal

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

VELIK POPUST PRI
FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite

FOTO "LA MODERNA"
S. SASLAWSKY

Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

KATOLIŠKO DIJAŠTVO ZA BITOLJSKE ŽRTVE

Slovensko katoliško dijaštvo, organizirano v Slovenski dijaški zvezi, je sklenilo organizirati med svojimi tovariši nabiralno akcijo za Bitoljske žrtve.

V SPOMIN NA MED VOJNO UBI- TE PRAVOSLAVNE DUHOVNIKE

V Zaječarju so slovesno proslavili spomin na stotine srbskih pravoslavnih duhovnikov, ki jih je dal sovražnik med vojno ubiti. V vsem je bilo v tistih letih pobitih okrog 400 duhovnikov, okrog 700 pa jih je bilo preganjanih in mučenih. Najbolj grozotno smrt pa so doživeli tisti svečeniki, ki so jih 11. novembra 1915 prišli v Nišu in jih potem odvedli proti Beli Palanki. Ko se je zmračilo, so začeli vojaki nanje streljati kakor na pse. Le eden med njimi se je v noči z begom rešil. Padlo je takrat 22 pravoslavnih duhovnikov.

VEDNO SO URADNIKI, KI SO VAM NA RAZPOLAGO

V Oddelku za denarna nakazila Banke Boston ne poznajo dolgega čakanja. In se ve iz kakšnega razloga... ker mnogoštevilni uradniki, ki Vas postrežejo, — izvršijo vsak promet v najkrajšem roku. Nakažite tudi Vi Vaš denar potom Banke Boston v Jugoslavijo ali Italijo in vedno boste našli uradnika, ki je pripravljen vljudno in hitro izvršiti Vaš nalog. Odposlana vsota bo uročena prejemu brez kakih stroškov ali odbitkov in kasneje boste prejeli odgovarjajočo povratnico.

THE FIRST NATIONAL BANK OF BOSTON

FLORIDA 99 — Bm. MITRE 562

Alsina 999 — Pueyrredón 175 — Bdo. de Irigoyen 1578

Avda. Gral. Mitre 301 (Avellaneda), Córdoba 1223 (Rosario)

POVERJENJE — VLJUDNOST — SIGURNOST — BRZINA

UREDNIŠTVO "POLITIKE" ZA ŽRTVE BOMBARDIRANJA

1.940.332 dinarjev je zbralo uredništvo beograjskega dnevnika "Politika" za Bitoljčane, ki so trpeli zaradi bombardiranja. Na poziv lista so se oglasili številni rodoljubi in zavedni Srbi in priložili svoj prispevek, da se omili beda nesrečnih ljudi v Bitolju. Nabrani denar je bil v celoti poslan bitoljski občini, ki je postavila poseben odbor, ki deli podpore najpotrebnejšim. "Politika" je v soboto zvečer 23. novembra zaključila zbirko. Zdi se pa, da bo tudi zbirka na Hrvaškem, katero je začel s svojim darom 100.000 dinarjev hrvaški ban, vrgla večjo vsoto.

ZDRUŽENA JUGOSLAVIJA IN MADZARSKA — EVROPSKA VELESILA

Pri razpravi o proračunskem predlogu za zunanje ministrstvo, se je priglasil za besedo poslanec Zsilinsky. Govoril je med drugim o jugoslovansko-madžarskem prijateljstvu ter je poudaril, da pri tem prijateljstvu sodeluje ves madžarski narod z vso svojo dušo. Na te besede je vsa poslanska zbornica začela ploskati. Poslanec Zsilinsky je potem dejal, da so se v preteklosti z ene in druge strani delale velike napake, toda to je treba prepustiti preteklosti. Prijateljstvo med obema državama je znova oživilo. Obe ljudstvi, ki živita v podonavski kotlini, nista zaslužila suženjstva. Ti ljudstvi sta doslej ohranili svojo neodvisnost. Trideset milijonov združenih Madžarov in Jugoslovancev predstavlja zelo pomembno silo. Če pa se pri tem računa ne samo število, temveč tudi kakovost, tedaj lahko rečemo, da se trideset milijonov mirno lahko pomnoži s tri ter v tem primeru 30 milijonov Madžarov in Jugoslovancev predstavlja veliko evropsko velesilo.

NOVO POSLOPJE NAŠEGA POSLANIŠTVA V BERLINU

Pred kratkim je naš poslanik v Berlinu dr. Ivo Andrič prevzel novo palačo našega poslaništva v glavnem mestu Nemčije. K temu poroča nemški poročevalski urad: Ker je treba po načrtu preurediti Berlin, je zgradila Nemčija nova poslopja za poslaništva, s katerimi bo zamenjala dosedanja poslopja. Tako je bila nanovo postavljena tudi hiša za kr. Jugoslov. poslaništvo na parceli Rauehstrasse 17-19. Po nalogu zunanjega ministra von Ribbentropa je nemški šef protokola izročil novo poslopje poslaniku dr. Andriču.

DVAJSETLETNICA SARAJEV-SKEGA GLEDALIŠČA

Sarajevsko gledališče praznuje 20 letnico svoje prve predstave. Praznuje jo skupno z Narodnim gledališčem iz Beograda, ki pride v Sarajevo prvokrat na obisk. Tako se bodo posebno poudarile dolgoletne umetniške zveze obeh gledališč.

NOVA RADIJSKA POSTAJA NA VISU

V kratkem bodo začeli graditi ultrakratkovalovno radijsko postajo na rtu sv. Andreja na Visu. Nova postaja je potrebna v glavnem zaradi telefonske zveze Visa na kopnem. Nabavljena je že najmodernejša aparatura. To bo ena izmed najmodernejših radijskih postaj te vrste na Sredozemskem morju. Veljala bo 311.000 din.

POSLUŽUJTE SE PODJETIJ, KI OGLASUJEJO V NAŠEM LISTU!

Krojačnica 'Gorica'
Franc Leban
WARNES 2191 Bs. Aires
Nasproti postaje La Paternal

OBLETNICA OSVOBOJENJA OHRIDA

28 letnico svojega osvobojenja je slovesno praznoval Ohrid, mesto tik ob meji med našo državo in Albanijo. Pred osem in dvajsetimi leti je okrog 100 srbskih konjenikov vdrlo v mesto in razoročilo mnogo večjo četo turških vojakov. K slovesnosti so se zbrali zastopniki vseh oblasti, med njimi ban vardarske banovine Živojin Rafajlovič. Ljudstvo je z velikanskim navdušenjem pozdravljalo jugoslovansko vojsko, posebno pa letala, ki so večkrat letela nad mestom.

V BOLGARSKI ZBORNICI

V bolgarski zbornici se je nadaljevala razprava o odgovoru na prestolno besedo. Prvi je govoril bivši predsednik bolgarske vlade Cankov. Najprej je podal obširno poročilo o zadnjih dogodkih in o novem položaju v Evropi, nato pa je dejal: Sprašujem se samo, s čim se drži sedanja vlada in na kakšni večini sloni. Parlament je bil izvoljen v znamenju politike Kjoisevanove vlade, njegovih pristašev je malo. Zveze med vlado in parlamentom ni. Če bi takšna zveza bila, se ne bi dogodilo to, kar je govoril poslanec Dumanov, čigar govor je zelo razdražil naše sosedo. Ni zveze med nami in narodom, ker takšnih zvez ne moremo vzdrževati. V zadnjem času smo bili priča zelo živahnega diplomatskega delovanja. Kralj Boris je odšel v Berchtesgaden. Dovoljujem si zahtevati od vlade, da sporoči kaj poslanecem glede tega vprašanja, kajti zdaj je vsem jasno, da so bili tam zelo važni razgovori.

ODNOŠAJI MED JUGOSLAVIJO IN ITALIJO

Glede jugoslovansko-italijanskih odnošajev v Rimu vsebolj verujejo, da ti odnošaji stopajo v svojo novo in intenzivnejše obdobje. Italijanski časopisi s čedalje večjim razumevanje gledajo na stališče Jugoslavije v sedanji vojni. Listi tudi poudarjajo, da je Jugoslavija dala močne dokaze za svoje prijateljstvo do Italije in Nemčije ter da ji je treba to priznati in ceniti. Ravno tako naglašajo tudi nepristranost jugoslovanskega tiska pri presoji vojaškega položaja na bližnjih bojiščih. Rimski krogi imajo vtis, da bodo jugoslovansko-italijanski odnošaji ter tudi odnošaji v Nemčijo v najkrajšem času stopili v novo razdobje, ki bo še bolj ko do sedaj poudarjalo povezanost med Italijo, Nemčijo in Jugoslavijo za bodoče ter tudi potrebo po njeni stalni krepitvi. Jugoslavija kot najmočnejša podonavsko-balkanska država s političnega in diplomatskega položaja, ki si ga je sama priborila v tej vojni, lahko računa na prijateljstvo Nemčije in Italije v obojestransko korist. Nekateri rimski krogi ne samo, da ne omenjajo kakršnih koli tujih zahtev do Jugoslavije, temveč se je opazilo tudi, da z velikim zanimanjem poudarjajo, da bi

nasprotno Jugoslavija mogla in morala postaviti svoje zahteve v smeri, kamor teži po svojem zemljepisno-političnem položaju, to je proti Solunu.

*
Kakor se vidi so Italijani zelo radodarni s tujim ozemljem, zakaj pa ne vrnejo rajši naše kraje materi domovini.

OBLETNICA OSVOBOJENJA JUŽNIH KRAJEV

Te tedne so obhajali naši južni kraji 22 letnico, odkar so jih po končani svetovni vojni zasedle jugoslovanske čete. Tudi črna gora je te dni slovesno obhajala 22 letnico, ko je sklenila združiti se s kraljevino Srbijo v eno državo.

BAN DRAVSKE BANOVINE SLOVENSKIM IZSELJENCEM

Ban dr. Natlačen je na izseljenko nedeljo govoril slovenskim izseljencem in je med drugim rekel: Današnja nedelja je posvečena vam, bratje in sestre, ki vas je usoda zanesla v daljno tujino in ki živite in si služite kruh odtrgani od slovenske zemlje. Mati domovina se vas današnji dan prav posebno živo spominja. Pošilja vam — svojim otrokom — prav posebno tople in prisrčne pozdrave. Z zaskrbljenostjo in trpkim občutjem misli zlasti na vas, ki preživljate zaradi vojne vihre težke čase, bodisi da zaradi nezaposlenosti trpite pomanjkanje, bodisi da ste izpostavljeni celo strašnim vojnim grozotam. Domovina vam želi vsem — kakor dobra mati svojim otrokom — vse dobro in samo dobro. A obenem vas goreče prosim: ne pozabite nanjo, ne izneverite se ji, ohranite ji svojo ljubezen!

V ZNAMENJU VOJNE

Glede domače politike bi bilo danes omeniti le prijetno dejstvo, da se je razburjenje zaradi govorov v bolgarskem sobranju že docela poleglo in se nam za zdaj še ni treba bati česa hujšega. Ob naši meji zdaj sicer divja vojna, ki brez dvoma odmeva tudi k nam, vendar smo pred njo še varni. Iz Dalmačije poročajo, da tankaj morje vedno naplavlja ali kako truplo ali ostanke kake potopljene ladje. Te dni je morje prineslo proti Dubrovniku kakih 50 do 60 sodov nafte ali bencina, ki je bil gotovo s kake potopljene ladje. Tisto nafto je dubrovniška občina dala spraviti na suho, kar pomeni precejšnjo vrednost, ki je ni nihče ne naročil ne plačal. Niso pa to edina znamenja bližnjega vojskovanja. Tudi letala vojskujočih se držav se večkrat zmotijo ter letajo čez našo mejo. Tako so pretekle dni nekatera letala večkrat čez Črno goro letela. Našo protiletalska obramba jih je naglo odpravila.

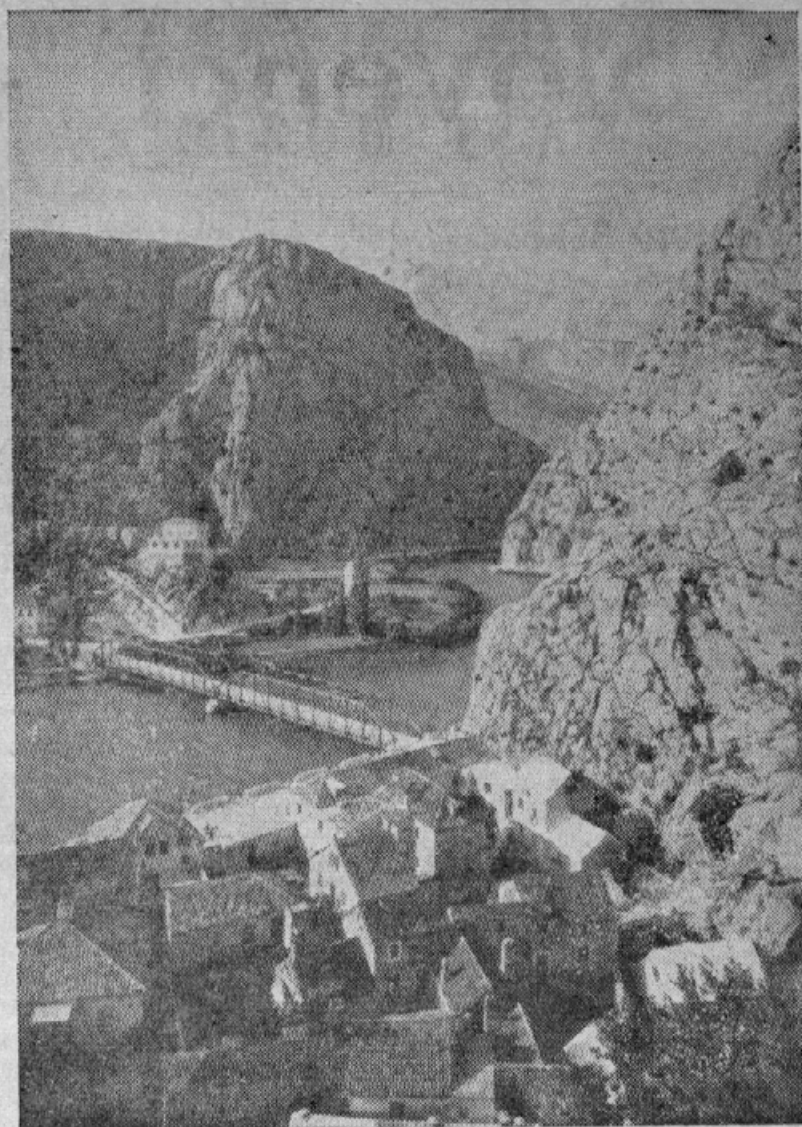
ALI SI ŽE PRIDOBIL NOVEGA NAROČNIKA?

Slov. Babica

FILOMENA BENEŠ-BILKOVA
Diplomirana na Univerzi v Pragi in v Buenos Airesu
Ordinira od 9 zjut. do 9 zvečer
LIMA 1217 — BUENOS AIRES
U. T. 23 - Buen Orden 3389

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni **Dr. A. AZAGUIRRE.**
Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obistih, jetrah, želodcu, živčevju, glavobol in revmatizem.
Ženske bolezni.
Analizacije krvi, vode itd. so izvršene po Profesorju Narodne Univerze v Buenos Airesu **Dr. I. Raffo.**
RAYOS X, DIATERMIA in ELEKTRIČNO ZDRAVLEJNJE.
Zdravniški pregled \$ 3.—
Sprejemamo: od 9—12; pop. od 15—21. — Ob nedeljah in praznikih od 9—12.
GOVORI SE SLOVENSKI
SUIPACHA 28
(1 kvadro od Av. de Mayo v višini 900)

Omiš v Makarski, ob katerega bližini je nedavno utonil Ljubljčan Gregor Jager, star 63 let, ko se je s čolnom vozil z Mileno Avgustino, staro 35 let

VESTI S KOROŠKE

ZELEZNIŠKA NESREČA

V noči 3. septembra sta bila na progi v predoru pri Področici zaposlena 36-letni Janez Fintič in Franc Melihar, oba z Brda pri Lešah, občina Št. Jakob v Rožu. Pri delu nista opazila prihajajočega vlaka, ki ju je zgrabil, podrl na tla in hudo poškodoval. Ker se je to zgodilo v temni noči, nesreče niso takoj opazili in tako so težko poškodovana moža našli šele drugo jutro. Ponesrečenca so takoj prepeljali v beljaško bolnico, vendar ju kljub zdravniškemu prizadevanju niso mogli več rešiti. Oba sta umrla še isti dan. Pogreba sta se vršila ob izredni udeležbi domačinov na domačem pokopališču v Št. Jakobu v Rožu. Rajni Janez Fintič zapušča priletne starše, ženo in štiri mladoletne otroke. Franc Melihar pa 12 otrok in ženo. S težko prizadetima družinama, ki sta tako nenadno izgubili svojega hranitelja in gospodarja, sočustvuje vsa okolica.

PREDPISI O KOLESIH

S 1. oktobrom pr. l. so morala biti nova kolesa opremljena z rumenim odbojnim steklom na pedalih, poleg

tega pa je za vsa kolesa predpisana rdeča luč na levi strani zadnjega kolesa, poleg odbojnega rdečega stekla. Pri starih kolesih so dovoljene tudi karbidne ali petrolejske luči, dočim so za nova kolesa predpisane izključno le električne luči.

OBNova CERKVE

Sporazumno in po navodilih društva za varstvo spomenikov so obnovili notranjost cerkve v Skočidolu, ki je bila zgrajena okoli l. 1300. Stroške nosi 142 faranov.

STAROSTNI DOM V VERNBERGU

V gradu oziroma misijonišču Vernberg je sedaj nastanjen starostni dom iz Beljaka. Doslej so beljaški starci in starke bivali nad eno leto v bivšem samostanu v Osojah. Jih je nad 120 in so z upravo in oskrbo po sestrah zelo zadovoljni.

SMRTNA KOSA

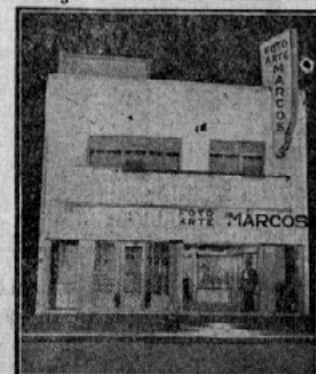
V Velinji vasi pri Biličevsu je umrla Ana Krušič. Pokojnica je bila vseskozi zavedna slovenska žena in mati. Peveci so jo spremili na zadnji poti z mehkiimi slovenskimi žalostinkami.

STANOVANJSKE HIŠE ZA PRISELJENCE

V Vetrinju pri Celoveu gradi celovška mestna občina celo kolonijo stanovanjskih hiš za doseljence iz Kanalske doline. Kakor je napovedal namestnik pokrajinskega vodje dr. Pachnek, bo do jeseni dograjenih skupno 1.000 stanovanj.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje **MARKO RADALJ**

Facundo Quiroga 1325
U. T. 22 - 8327
DOCK SUD

Kavarna in pizerija

Razna vina — Vsakovrstni likerji in vedno sveže pivo.
Rojakom se priporoča
PETER FILIPČIČ
WARNES 2101 esq. Garmendia
U. T. 59 - 2295
La Paternal Bs. Aires

Prva slovenska radio-tehnična delavnica

Naznanjam cenj. rojakom, da se nahajam s svojo radio-tehnično delavnico v ulici **MAURE 3571 — U. T. 54-4650** (prej Andrés Arguibel 1468), kjer sem na razpolago cenj. klienteli.
Konstrukcija prvovrstnih aparatov lastne znamke **"Iliria"**
J. KREBELJ

ZA POUK IN ZABAVO

NAŠI MOŽJE

Anton Aškerc

(9. januarja 1856 — 10. junija 1912)

Aškercovo ime izgovarjamo navadno vzporedno z Gregorčičevim, ker imata oba pesnika mnogo skupnega, oba sta bila duhovnika, in oba glasnika prebujajočega slovenstva in slovanstva ter se drug drugega spopolnjujeta, tako da tvorita pesniško dvojico, ki predstavlja naše pesništvo te dobe pred svetom. Vendar je med njima mnogo različnega.

Tudi Aškerc je sin planin — ob reki Savinje med postajama Zidanmost in Celje. Rodil se je 9. januarja leta 1856, v vasi Glogoko pri Rimskih Toplicah na Štajerskem v revni koči, ki je danes že razpadla. Ko je bil star tri leta ter je bila kočna prodana, se je preselil s starši v Senožče nad Rimskimi Toplicami, k očetovi sestri Agati, ki si je v mladosti, kot postrežnica v toplicah, prihranila nekaj denarja. Ta teta Agata ima v življenju pesnika precej pomena: poslala je Antona v celjske šole, kjer je dovršil 1877 gimnazij in na željo tete Agate vstopil v mariborsko semenišče. Leta 1880. je bil posvečen za mašnika in dobil 1881. kaplanijo v Podsredi, nato je služboval po raznih krajih južnega Štajerskega; končno v Škalah pri Velenju (od 1894 dalje). Zanimivo je, da se Aškerc nikjer ne spominja svoje mladosti in svojega rojstnega kraja ne opeva v svojih pesmih ter ne toži po njem.

Aškerc ni imel za duhovnika pravega poklica; akoravno je bilo njegovo življenje zgledno in нравstveno neoporečno, je radi svojih pesmi kmalu prišel v navskrižje s svojimi cerkvenimi predstojniki ter je zato zapustil duhovniško službo. Leta 1898 je bil na lastno prošnjo upokojen in tedanji župan ljubljanski Ivan Hribar je ustanovil zanj mesto arhivarja pri ljubljanskem magistratu, kar je vestno opravljal do svoje smrti ter se trudil za ustanovitev mestne knjižnice, ki naj bi hranila vse slovenske tiske. V začetku junija 1912 ga je zadela kap, 10. junija 1912 je izdihnil v ljubljanski bolnišnici.

Aškerc ni začel tako zgodaj pes-

niti kot Levstik, Jenko in drugi. Šele leta 1880. je bila natisnjena v Stritarjevem "Zvonu" prva njegova pesem in leta 1881. leta je poslal uredniku novoustanovljenega "Ljubljanskega Zvona" Francu Levcu tri pesmice.

Prve njegove pesmi so pisane še čisto v Stritarjevem in Gregorčičevem duhu in Levec je pričakoval da bo "Gorazd", tako se je podpisoval, postal drugi Gregorčič. A ko je dobil leto pozneje med raznimi lirskimi tudi eno pripovedno pesem ("Slikarjeva lika"), je takoj spoznal izredni pripovedni dar mladega pesnika. Prišel ga je učiti, kako in kaj naj poje ter mu toplo priporočal: balade, romance in legende.

Levec "Ljubljanski Zvon" in Aškercove pripovedne pesmi pomenijo novo razdobje v naši književnosti. Zunaj po svetu je že davno vrel. Poglobitev naravoslovnih ved, nove tehnične iznajdbe, železnice, tovarne so v kratkem preobrazile človeka ter ga silile v snovnost. Kopicilo se je bogastvo in naraščala je revščina. Delavske množice so zahtevale svoje pravice. Človeški pogled se je postril, gledal je življenje kakoršno je, s hladnim razumom je iskal resnično sliko brez čustvenosti; v književnosti je zavladal realizem. Pod težkimi udarci življenja je morala utihniti Gregorčičeva čustvena pesem, dozoreval je čas Aškercove pesmi, ki zveni drugače nego Gregorčičeva.

"Moja Muza se ne joče nad svetovnim gorjem bridkim, resno kliče le na delo, ki naj spasi nas edino!"

V levi bakljo v desni handžar kvišku dviga moja Muza; razsvetljuje teme klete in s tirani se bojuje."

Aškerc je poslušal utripanje širokega sveta, a koreninil je v domači zemlji. Iz nje, iz našega kmečkega življenja je zajemal snovi za svoje narodne balade. Slika nam: "Svatbo v Logeh", nas pelje "Na sedmimo" in nam kaže v "Mejniku" kmečki pohlep po zemlji, a v "Treh ptičah" tragedijo zapeljane ribičeve hčerke. Iz sedanjosti je posegel v preteklost našega rodu in nam podal vrsto zgodovinskih balad. Najveličastnejša med njimi je "Stara pravda", venec deseterih zgodovinskih balad iz kmečkih uporov (1515—1573), ko se je začel zavedati kmetlaha svojih pravic, se upr svojim gospodarjem in zahteval staro pravdo. Ta upor, ki je izbruhnil radi obupnih gospodarskih razmer, nosi pa na sebi pečat nezavednega, a vendar istinitnega narodnostnega gibanja. To so sanje slovenskega kmeta po svobodi, sanje, ki jih je zaključila pretresljiva žaloigra "Kronanje v Zagrebu", kjer je bil kmečki vodja Matija Gubec kronan z žarečo krono in nato umorjen. Zgodovinske so tudi "Celjska kronika", "Napoleonov biser" in druge.

Aškerc je uvedel v slovensko književnost socialno pesem. Že pri Stritarju je rahlo zazvenela socialna struna in še močneje pri Gregorčiču, a to je bilo pri teh dveh nekako iz človekoljubja; Aškerc goji socialno pesem zavedno, to je bistveni del njegovega književnega programa: Zagrabil je socialna nasprotstva, bogastvo in revščino, izobilje

in lakoto. Tako je dobila Aškercova pesem določeno smer, postal je bojevnik revežev, zatirancev, neizprosen tožnik gospodujočih in sovražnik mogotcev, ki se redijo od žuljev siromakov.

Prva njegova socialna pesem je "Anka", kmečka sirota, ki mora od doma po svetu si iskati kruha, sama se niti ne zaveda socialne krivice, le tiho povprašuje cvetlice, ptičke in potoke: "Čemu pač reveži smo na sveti?" Odgovor na kruto realnost se glasi: "— Prva nisi — zadnja ne na sveti!". Socialne pesmi so "Zimska romanca" o očetu, ki je kradel za svoje lačne in bedne otroke. Rudarjem je zapel: "Delavčev pesem o premogu", a "Božična pesem siromakov" je pesem vseh zatiranih. "Dvorski norec" je pesem, kjer orientalski Ali prisostvuje kot dvorski norec razkošju bogatov in modruje:

"In najlepši diamanti, to so svete srage tiste, padajoče s čela možu, ki za svojcev kruh bori se!"

Aškercova bojevitost se je stopnjevala, a istočasno je izgubljal iz vidika resnično umetniško kakovost svojih pesmi. Zagrizel se je v sodobna socialna vprašanja s tako silo, da mu je opešal vid, za velike umetnika vredne snovi, ki jih je znal prej tako mojstersko izoblikovati.

Nekaj čisto posebnega in za našo književnost novega so Aškercove prilike — parabole — v katerih razodeva svoj življenjski nazor in njegove zabavljice ter polemične pesmi, ki jih je znal spretno odeti v orientalsko obleko. Tudi tu je bojevnik, bojevnik za osebo svobodo in svobodo človeštva. — "Pri pravem pesniku ne iščemo samo globokega čustvovanja, ampak tudi globokih misli, širokega obzorja... videti hočemo tudi borbe za ideje, hočemo čitati globokih misli... Etična resnoba bodi modernemu pesniku tista skrivnostna luč, ki razsvetljuje vsak umotvor njegov... najvišje stališče je stališče človekoljubja." — To je Aškercova izpoved in označka njegovih najboljših del. Živeč na vasi, daleč stran od velikih mest, je pazno poslušal in motril, kaj se godi v velikem svetu. Iz malega naroda je šel v veliki svet, (da bi razširil svoje obzorje, je Aškerc mnogo potoval po tujih deželah) in prinesel k nam novo miselnost, nove ideje.

Aškerc je izdal nad petnajst knjig, vmes dve potopisni, "Dva izleta na Rusko" in "Izlet v Carigrad" ter tri dramatične študije. Od njegovih pesniških zbirk imajo stalno vrednost "Balade in romane" (1890, z izdajo 1903) in "Lirske in epske pesmi" (1896); dobre so tudi "Nove poezije" in "Četrtri zbornik", a že značijo v Aškercovem razvoju pot navzdol. — Njegove balade, romane in prilike prve dobe imajo trajno vrednost, to so preproste a ogromne stavbe brez nepotrebnih okraskov. Z njimi je oprostil slovensko književnost formalizma, zgolj zunanega leporečja Levstikovih in Stritarjevih posnemovalcev, ki so morali pred Aškercovo močno pesniško osebnostjo utihniti. Zaključil je devetnajsto stoletje in pripravil pot novemu rodu: Ketteju, Cankarju in Župančiču.

Naši ljudje razmeroma mnogo čitajo in se kolikor toliko zanimajo za naše slovstvo, vendar bo najbrž le malo rojakov, ki poznajo tega pesnika. Krivda bo najbrž v tem, ker v tukajšnjih naših knjižnicah ni njegovih spisov.

Singapur

Najjužnejši del Malajskega polotoka se končuje z majhnim zalivom, kjer leži mesto Singapur z veliko angleško vojno luko. V mestu je zelo razvita trgovina in industrija. Temu je vzrok izredni zemljepisni položaj. Le majhen zaliv loči Singapur od otoka Jave, ob Singapuru samem pa vodi redna vodna pot na Japonsko. Singapur gospodari nad to pomorsko potjo.

Angleži so uvideli izreden položaj mesta in zaliva, zato so takoj po svetovni vojni pričeli graditi v Singapuru in pristanišču velike vojaške naprave. Predvsem so utrdili veliko vojno pristanišče kot sedež angleškega tihoceanjskega brodograja. V luki so naglo popravljali največje svetovne ladje. Okoliški bregovi z vasmimi vred so prekrizani z vojaškimi cestami in utrdbami. V zemlji so velika skladišča za municijo in vojaške potreščine. Letalsko oporišče je sestavljeno iz treh vojaških in enega civilnega letališča. Angleži so žrtvovali za te utrdbe težke milijone, pravijo pa, da je Singapur z morja neosvojiv. Lažji je dostop do singapurskih trdnjav s kopnega. Utrjevanje Singapurja je v prvi vrsti naperjeno proti Japoncem. Ko so Japonci že prodrli v francosko Indokino, je odprto tudi vprašanje Singapurja. Angleži bi za vsako ceno radi obdržali ta vzhodni Gibraltar in se zanašajo na pomoč ameriških pomorskih vojnih sil.

Bagdadska železnica

Na bližnjem Vzhodu so te dni dovršili železniško progno svetovne važnosti. Všečvi presledke, so jo gradili celih 34 let. To je znamenita bagdadska železnica, ki veže Carigrad s Perzijskim zalivom in ni važna samo zato, ker je najkrajša pot med Evropo in Indijo, temveč zlasti še po tem, ker vodi skozi kraje, ki so najbogatejši na petroleju, skozi kraje, za katere se bori pet velikih in mnogo malih sil. Bagdadska železnica je dolga 2400 km (pet in pol krat toliko, kot je dolga proga Zagreb—Beograd). Že sultan Abdul Hamid, ki je sicer iz dna duše sovražil vse tehnične novotarije, je dovolil, da se postavi železniška zveza med azijsko stranjo Bospora in Malo Azijo, Sirijo in Mezopotamijo tja do Basre v Perzijskem zalivu. Nemška banka je začela graditi progno leta 1906 in je prišla do svetovne vojne do Aleppa. Nemški inženiri, ki so dobro razumeli geslo cesarja Viljema II "Drang nach Osten", so po končani svetovni vojni zopet marljivo prišli za delo. Turki so po svetovni vojni zgradili prelaz preko Taurusa, Angleži pa so začeli graditi progno od drugega koneca, to je od Perzijskega zaliva do petrolejskih vrečev pri Mosulu.

Tu je treba omeniti, da je po statistiki iz leta 1938 pridobila iz teh vrečev Anglo-Perzian Company letno 10 milij. ton nafte, Irak Petrol Company of Mosul pa 4.2 milij. ton. V primeri z ameriško ali rusko proizvodnjo to ni mnogo (Amerika proizvede 165 milij. ton letno, Rusija pa 29), v primeri z romunsko proizvodnjo (6.6 milij. ton letno), za katero se evropske sile toliko borijo, pa je to že mnogo, zlasti če upoštevamo še dejstvo, da še niso odkrita in izkoriščena vsa ležišča. Mosulsko petrolejsko društvo ne bo tja v en dan plačevalo turški vladi 500.000 turških lir, iraškemu kralju 5000 funtov mesečno za koncesijo. Društvo je do sedaj zgradilo tudi dva petrolejska voda; prvi je napeljan od izvirov nafte do Haife v Palestini, drugi pa do Tripolisa v Siriji. Prvi vod je angleški, drugi franco-

ski. Italijani so sedaj oba poškodovani z bombardiranjem. Če bi ne bilo vojne, bi bilo brez dvoma izkoriščanje tega petroleja znatno večje. V vsa podjetja so vložene velike množine kapitala, ki je do zadnjih časov nosil velike dobičke. To se vidi po težaju delnic. Za 5 odstotkov delnic, ki jih ima v rokah Armenec Kulbekian, so ponudili odkupnino 50 milijonov funtov šterlingov.

Kdo bo imel največjo korist od bagdadske železnice, ki so je zasnovali Nemci, nadaljevali pa Turki in Angleži, jo s svojimi ozemlji povežali Francozi in Rusi, tega še danes ne more nihče določeno povedati. Progo je dovršil (pri Tel Kušaku) in jo slovesno predal prometu Irak; leta 1936 jo je odkupil od Angležev. Irak se zelo trudi, da bi se otresel zadnjih vezi z britanskim carstvom in se postavil na lastne noge. Vendar je sam preslab, da bi se mogel upreti zahtevam lakomnih sosedov, katerim je potrebna bagdadska proga za razširitev življenjskega prostora. Če na bližnjem Vzhodu zatone vpliv Velike Britanije, ki je državico Irak istočasno izkoriščala in ščitila, bo sam po sebi narasel vpliv Sovjetov, Turčije, Irana in arabskih držav, ker se koristi vseh navedenih držav v Iraku križajo. Kdor bo nad vsemi prevladal, ta bo gospodar bagdadske železnice.

Kakšna naj bo žena?

Veliko je to vprašanje, zelo veliko... Kakšna naj bo žena? Pridna, dobra gospodinja, zvesta; vse to so lepi nazori, toda to ni dovolj da bode prava žena.

Vsako dekle si v svoji mladosti predstavlja bodoče življenje — v zakonu — lepo, brezskrbno, polno veselja in sreče. Ona ne vidi drugega, kakor lepoto, ne vidi temnega ozadja, bodočega njenega življenja tedaj, ko bode — žena! Zalostna je, ko je še dekle, da si ne more privoščiti vsega, po čemur hrepeni; v svojem še mladem srcu si misli: "Ko bom poročena, tedaj vsaka moja želja, vsako moje hrepenenje se izpolni". Njene sanje so samo one o lepi bodočnosti. In nekega dne je žena; stopila je v zakon z onim, katera je ljubila in je v njem videla bitje, ki naj ugodni vsem njenim željam...

Po kratkem skupnem življenju pride realnost in pred njo stopi slika resnice. Kje so njene sanje po uredničenju, izpolnitvi njenih želja, po katerih je hrepenela in si predstavljala kako bo, ko bode žena. Ona trpi, gleda, čudi se, strmi... "Kje so moje sanje?"... Počasi, počasi začne misliti, opazuje moža, gleda, vpraša še: "Kaj hoče on od mene?" Kaj? Vzdrami se dekle-žena iz svojih sanj!...

In polagoma začne čitati v duši ljubljene bitja; oba molčita... Ona opaza na njemu, da on hoče, da mu je dobra žena — prava žena. Noče videti v njej plitvih hrepenenj, hoče imeti — ženo. Težko je to, kako naj mu v vsem ugodni?...

Hoče ustreči li možu?... ali hoče li njegove in še bolj svoje lastne pogube?... "Ne, ne", si bo rekla. "Tega ne — hočem mu biti prava žena in da mu bodem prava žena, moram polagoma študirati ga — njegovo notranjost, njegovo dušo, razumeti ga v vsem, biti mu vse in da mu bom oni "vse", moram ga razumeti, moram se spopolnjevati!"

Prava žena torej — mora moža razumeti, poznati vsako njegovo željo, mu jo izpolniti, osrečiti ga v vsem in biti mu mora vse... in tako mu bode prava žena!

In kaj je to ono "vse" — to mora vedeti vsaka.

"Manci".

Letos kakor prejšnja leta KROJAČNICA LEOPOLD UŠAJ

vam nudi najmodernejša blaga
znanih tvari CAMPER in
SAINFIELD.

Vedno kakor vam je znano delo
prvovrstno in cene nepretirane!

GARMENDIA

4947

Aleksander Štoka

STAVBENO TEHNIŠKO
PODJETJE

Se priporoča našim rojakom.

ALVAREZ THOMAS 1035

U. T. 54 - 2756

Buenos Aires

Slovenska restavracija

ima vedno na razpolago svežo
in dobro hrano, najboljša vina
ter vedno sveže pivo.

Gostje imajo na razpolago
tudi lepo urejeno ZIMSKO in
LETNO KEGLJIŠČE.

MARIJA SANCIN

JORGE NEWBERRY 3372

Izvenredna prilika

ZA POLOVICNO VREDNOSTNO CENO PRODAM GLASOVIR.

GLASOVIR JE V POPOLNOMA DOBREM STANJU.

LUGONES 4809 (SAAVEDRA) — BS. AIRES

Tam sredi polja

Vsako leto štirikrat me pelje pot Melchor Romero. Marsikomu morda še znano ni, kje je to in kaj je. Pa ni nič vesela zgodba tista o Melchoru Romero.

Kakih 15 km od La Plate na železnici med La Plato in Brandsenom stoji naselje tega imena. Vas ni Bog ve kaj posebnega. Po restavraciji, ki nosi ime "Italia Unita" bi človek sodil, da mora biti tam mnogo Italijanov. Prebivalci pridelujejo marsikaj koristnega, kar se lahko proda v La Plati na zelenjadnem trgu. Drugi pa delajo opeko.

Če bi kdaj koga pot tja vodila, gre pa lahko tudi z "autorielom", to je z omnibusom, ki teče po železnem tiru.

Kakih 10 kvader na jugu od katedrale ima svojo začetno postajo in od tam zavija njegova pot med čakrami in poljem, skače čez potoke, se križa z železnico. Pred desetletji, ko tjakaj še ni tekla cesta, je bil pač najenostavnejši način prometa tak. Brez posebnih tehničnih zahtev so položili tračnice, po katerih je brzel omnibus po dežju in suši, ne da bi se motil za blato in prah. Danes pa že teče tja dolji asfaltirana cesta, po kateri lagotno brze avtomobili ali pa tudi drdrajo dvokolnički čakareri, ki so že spremenili nekoč prazno ravan v cvetočo pokrajino. Če te vodi tam mimo pot, kadar cveto breskve, bi kar obstal ob razkošni lepoti, kakor evetniki na mizi stojijo rožnati grmički vse po pokrajini.

Saj je tudi nekaj naših rojakov zvalilo tjakaj. Tamkaj že dela korenine mlado drevje, ki ga je zasadil Pregelj. Nekateri vrbe so že stegnile svoje veje in že nudijo prijazno senco proti vročemu soncu, hišica je pa že tudi postala prijazen dom sredi polja. Mesto pa tudi sega že tja v polje in prav do njih pelje tudi že elektrika — skoro bi rekel, da me je oni dan elektrika tja pripeljala, ker sicer bi človek res ne vedel, ker je še drugih hišic in novo nastajajočih čaker tam okoli. Tudi Pregljevi najbližnji sosedje so Slovenci. Pa to je bilo nekoč prej, menda tedaj, ko so breskve cvetele, ko sem se oglasil pri njih, ko je bila radi neskončnega deževja cela deželna sama mlaka in je bilo opravka, predno je človek srečno preko-

račil one štiri kvadre pota. Lahko bi se človeku primerila nevspečnost, da bi potegnil iz blata nogo — brez čevlja. Taka je pač tukajšnja zemlja, kadar se napoji z vodo... Pa nič hudega. Saj so samo štiri kvadre in še ta nevspečnost je le parkrat na leto. Pravijo pa, da bodo tudi tam skozi kmalu gradili trdno pot. Potem se bodo pa rojaki lahko veselo smejali sredi cvetočih breskev in višočih vrb.

Pregljevi imajo čakro kake 4 km pred Melchor Romero v kraju La Granja.

Pomembnost M. Romera pa je velika umobolnica, ki ima kakih 2000 prostorov. Marsikatera življenjska žaloigra ima tamkaj tudi svoje umerno ali končno dejanje. Marsikateri Slovenec ali Slovenka je že imel tamkaj tudi svoje začasno zavetišče in še žive nekateri tam in čakajo, da jim Bog preloži njihovo breme tako ali drugače.

Marsikdo je prišel tja pod težo življenja, ker ga so prevelike skrbi in bridkosti in nesreče spravile ob um.

Toda vsi pa niso tam brez lastne krivde. Marsikdo je zašel na poti življenja, ker se je slepo prepustil svojim izpridenim željam. Še marsikak tak doslej rogovili okrog in spravila v nesrečo sebe in svoje in nedolžnost nevednih in neizkušenih hčera Evinih... Pač težko je kje najti bolj glasno pridigo, ki ljudi pameti uči, kakor v tistem nesrečnem kraju, kjer človek vidi žalostne posledice zgubljenega človeškega življenja.

Tisti, kateri pravijo, da je človek kakor žival, da je s smrtjo vsega konec, naj gre na tak kraj človeške revščine... pa bo videl, kako so sadovi takega življenja, ki ga oni žive in v katero zavajajo druge.

Vsako leto štirikrat me pelje pot v tisto umobolnico. To je kvaterne tedne, ko je treba iti izpovedati usmiljene sestre, ki tisto bolnico vodijo, ki so doma iz Dalmaeije.

Nič prijetno ni njihovo delo, to si lahko vsak misli. Vsak dan imeti opravka s samimi najbolj pomilovanju vrednimi otroci Adamovimi. Kaj takega more lepo opraviti samo tisti, kdor v trpečem sočloveku vidi Kristusa in zaradi njega stori, kar je

njegovo delo. Da! Tisti, kateremu so na potu redovnice v bolnicah, pač prav nič ne pozna življenja. Tisti prav gotovo ne ve, kako težko je imeti zadržnost mero ljubezni in potrpežljivosti. Saj se celo redovni osebni dogodi, da ji kdaj primanjka plemenitosti, da pokaže premajhno srce z bolnikom... Kar seveda vsi bogomrzneži nategnejo s povečevalnim steklom in posplošijo na vse bolniške usmiljenke sploh...

No, ja. Nekaj morajo imeti, da grizejo, kot čikar, ki se s smolo zadovolji, kadar ni tobaka...

Tjakaj sem se namenil torej oni dan, da povem kako besedo za vspodbudo sestricam, ki se tam prizadevajo za dobro, pa so potrebne pobude, da njihova plemenita volja v žrtvovanju za bližnjega v potrebi ne opeša.

Ravno sem bil zatopljen v to razmišljanje, ko je vlak nenadno obstal sredi proge.

Vse je hitelo gledati kaj da je. Zares! sem ugotovil. Še kakih 100 m je bilo do nadvoznjaka ceste, ki pelje v Buenos Aires. Sredi polja!

Sprevodnik je pa prav tedaj pripeljal neko postavo. Bil je eden od tistih, ki niti žepa nima, pač pa samo raztrgano vrečo, ki je sedel na sredo tira, kdo ve zakaj.

Ni ga bilo volja ne naprej ne nazaj. Zato so ga kar štirje fantje pograbili in dvignili na vlak. Nekaj je še po italjansko preklinjal. Prav nič lepega ni povedal!... Dovolj pa, da je dal sopotnikom povoda za marsikak dovtip.

Saj siromak sam menda ni vedel, zakaj se je tam vsedel. Pa je bil mož pri srednjih letih in ne brez telesnih sil.

Ej, človek, mu je zabrusil nekdo, Musolini te doma čaka. Tam je treba takih, ki so željni smrti.

Pa je bil možakar drugih misli in je menil: Saj mi je dobro tukaj. Drugod je treba vozni listek kupiti, mene so pa kar brez listka sprejeli in celo sami v vlak postavili... Saj res, še zahvaliti sem se jim pozabil.

Seveda ga niso daleč peljali. In ker ni bilo nobeenga orožnika, na postaji Hernandez, je šel dalje sam, kamor ga je sree gnalo...

Pa bi ta tragikomedijska postava zoperna tragedija, če bi ostal na progi razmesarjen...

Vsa nevspečnost je bila zame v tem,

Tudi v Tandilu je veliko naših, kakor nam kaže slika

da je imel vlak radi tega 10 minut zamude, ki mi jih je na povratku manjkalo.

Ti pesjanski lah, sem si mislil, ko sem sopihal ves poten, da še vjamem vlak. Ta mi je pa podkuril! — Pa sem ga le še srečno ujel — namreč vlak, ne — laha.

CERKVENI VESTNIK

Dne 21. t. m. je bil god Sv. Neže, patrone paternalne fare. Slovesno se bo praznoval v nedeljo 26. t. m.

G. župnik R. P. Gaspar Cañada prav posebno vabi nas Slovence, da se te slovesnosti udeležimo. Sv. Maša bo ob 10 uri v cerkvi Sv. Neže, ulica Avalos 250 na Paternalu. Popoldne ob 5 3/4 pa slovesna procesija s kipom Sv. Neže po paternalskih ulicah.

Dne 2. februarja: Maša na Av. del Campo 1653 na Paternalu ob 10 uri, ob 12 uri pa v cerkvi Sv. Roze, ulica Paseo 431 za Franca Škabar.

Molitve tudi na Avda. del Campo ob 4 1/2.

Janez Hladnik

ZOBOZDRAVNIKA
DRA. SAMOILLOVIČ
 de Falicov in
DR. FELIKS FALICOV
 Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure.
DONATO ALVAREZ 2181
 U. T. 59 - 1723

NAŠ DUHOVNIK NA JUGU

Kakor je našim čitateljem že znano, se je podal naš izseljenski duhovnik gospod Janez na Jug, kjer sedaj obiskuje naše rojake.

V četrtek 16. t. m. se je nahajal v Bahía Blanki odkoder je poslal iskrene pozdrave čitateljem "Slovenskega lista". Pozdrave potom njega so poslali našim čitateljem tudi rojaki iz Bahía Blanke in Loma Negre.

Isti dan pa se je ob 10 uri odpeljal z letalom proti Comodoru Rivadavia, kamor je dospel kmalu popoldne.

Sporočila g. Janez, da je sijajno vreme in ni prehude vročine.

Trgovina čevljev BELTRAM

Vsakovrstna izbira čevljev in copat.

Dto. Alvarez 2238 — Paternal Buenos Aires

Dr. Nicolás Martín ODVETNIK

ZA TRGOVSKE ZADEVE

Posvetovanje za naročnike Slovenskega lista brezplačno.

ARENALES 1361

U. T. 41-3520, Buenos Aires

Caričin ljubljenec

ZGODOVINSKI ROMAN

Nadaljevanje 211

Tudi sami zdravniki so izjavili, da ne marajo priti v dotiko z bolnikom. Strežnice so odpovedale službo, mnogi moskovski meščani so sklenili, da bodo odpotovali, ker so se bali, da se bo ta strašna bolezen kmalu razširila in okužila celo mesto, — slutnja, ki se je res izpolnila.

Šlo je torej za to, kdo bo bolnika negoval.

Nihče se ni hotel žrtvovati, kljub temu da je mestni magistrat razpisal veliko nagrado. Toda celo najrevnejši ljudje so rajše ostali ubogi in siromašni, kakor pa da bi si zaslužili nagrado.

Tudi v samostanu so seveda govorili o bolniku in glej, lepa in mlada sestra Rosita se je prijavila pri svoji predstojnici in je izjavila, da je pripravljena prevzeti postrežbo bolnika.

Ko ji je ta opisala, kaka nevarnost je to, zmaje Rosvita z rameni in reče:

Mar je odrešenik okleval, ko je pomagal gobaveem? Ali jim ni položil obeh svojih rok na glavo? On mi bo pomagal, če bom posnemala njegov vzgled.

Še istega večera je Rosvita prevzela postrežbo bolnika.

Umivala ga je mazala z zdravilno mastjo, popravljala mu vzglavje in posteljo, dajala mu je jedi in pijače. Ves ta čas ni Rosvita videla nobenega drugega človeškega obraza, razen obraza svojega bolnika, ki ga je bolezen že strahovito spacičila. Živela je z njim v mali kolibici, ki je bila postavljena pred mestnimi vrati.

Tako je preživela osem tednov.

Prinašali so ji vse, karkoli je potrebovala. Toda nihče se ni približal kolibi — dvajset metrov od kolibe

so polagali jedi in zdravila, nakar so se hitro oddaljili.

Bolnik je strahovito trpel. Telo mu je polagoma propadalo, od dne do dne mu je slabelo. Z eno besedo: ni bil več podoben človeku. Naposled že ni mogel več govoriti.

Lahko je samo še kričal, kakor divja žival. Ljudje, ki so se slučajno nahajali v bližini kolibe, so se prekrizali, ko so slišali bolnikovo kričanje in so hitro pobegnili.

Rosvita je morala noč in dan bedeti in paziti na bolnika, s katerim ni mogla nobene besede govoriti. Večkrat je že nameravala pobegniti iz kolibe, toda ko so se njene oči srečale s prosečim pogledom nesrečnega bolnika, je sklenila, da bo ostala.

Nad Moskvo je kraljevala strahovita zima in pritiskal je hud mraz.

Rosvita ni nikoli mogla dovolj zakuriti, da bi se mala kolibica vsaj malo ogrela.

Neko noč je divjal vihar okrog kolibe, veter jo je majal v njenih temeljih in bičal valove reke Moskve.

Rosvita je sedela poleg bolniške postelje in je molila. Zdela se ji je, da leži svet daleč proč od nje, da je nedosegljiv, kakor da se nahaja s tem nesrečnejšem sama na osamljenem otoku sredi oceana, odrezana od vsake človeške pomoči.

Vihar je stresal mala okeneča na kolibi in našal sneg na okna.

Zdajci Rosvita naenkrat poskoči. — Kaj je bilo to? — Ali je mogoče? — Koraki, človeški glas, nekdo je trkal na vrata!

— Glej, zopet, vedno močneje, — oh, — zunaj se je nekdo nahajal v nevarnosti, — nekdo je govoril:

— Odprite, v božjem imenu, odprite! — Bodite usmiljeni, ne pustite me pred vrati!

— Ne morem! — Ne smem odpreti, — odvrne Rosvita. — Nesrečnej, bežite odtod, tukaj kraljuje smrt!

Toda že v istem trenutku se vra-

ta siloma odpro — kajti Rosvita je pozabila vrata zakleniti. — Ona zakriči.

Pred njo se stal postaven in lep mladenič.

Bil je pokrit s snegom, njegovi mokri kodri so mu padali na čelo.

Ko je lepi mladenič zagledal nuno, stopi korak nazaj, nakar se pred njo odkrije, čeprav mu je vihar nosil sneg naravnost v obraz.

— Oprostite mi, častita sestra, — reče on, — ker sem siloma udrl v to sobo, toda nisem imel nobene druge izbire. Potujem v Moskvo, toda v tem strašnem vremenu ne morem dospeti v mesto.

Glejte, od trenutka do trenutka postaja sneženi metež vedno hujsi. Nahajal sem se v nevarnosti, da bom zmrznil v tej strašni zimi.

Razen tega sem si ranil nogo, ko sem v bližini kolibe padel v jarek. Dovolite mi, častita sestra, da sedem k peči. Če že ne smem preživeti celo noč tukaj, mi vsaj dovolite, da se malo ogrejem in potem nadaljujem svojo pot.

Toda Rosvita zmaje z glavo.

Ne, tuje, — reče ona — ne morem vam dovoliti, da se mudite v tej sobi, pojdite odtod, če vam je življenje drago.

Vi niti ne slutite, v kaki nevarnosti se nahajate. Če bi vedeli, kje ste, ne bi ostali niti minute več tu, kljub viharju in sneženem metežu.

— Ali nepoznate usmiljenja, pobožna sestra? — vpraša mladenič in prodirno pogleda mlado redovnico. — Ali se nočete usmiliti uboge popotnika, ki od utrujenosti ne more več naprej?

— Usmiliti? — Ne, nisem neusmiljena, toda če že brezpogojno želite zvedeti resnico, potem vedite: V tej kolibi leži težko bolan bolnik. Jaz sem popolnoma sama pri njemu.

Ne poznam zdravnika, ki bi se upal k njemu, ne poznam strežnice, ki bi se ga upala negovati. Tako sedim sama poleg njegove postelje in

se trudim, da bi ga rešila iz krepiljev smrti.

— Sestra, potem vas moram občudovati!

Rosvita pordeči in odvrne:

— Nas ne sme nihče občudovati. Me smo nebeške neveste. Zato pa želimo, da nas ljudje ubogajo. Ubogajte me, torej tudi vi! Rotim vas, pojdite odtod, — tukaj se ne morete odpočiti! — Oh, strašno bi bilo, če bi se vam zgodila nesreča!

Njen glas je bil vznemirjen, brezmejni strah je zvenel iz njenih besed.

— Kaka nesreča bi se mi lahko pripetila? — vpraša mladi in lepi tujec. — Kaj se mi more pripetiti, če ste vi tukaj, častita sestra?

— Jaz sem se posvetila smrti, — odvrne Rosvita. — Za mene tu ne gre. Moj poklic in moja dolžnost zahtevata, da umrem, če je božja volja.

— Torej vidite, — odvrne mladenič, — moj poklic je ravno isti, — jaz sem namreč zdravnik, sestra!

Ko ga je Rosvita začudeno pogledala in ni vedela, če bi verjela njegovim besedam, ker se ji je zdel še premlad za zdravnika, reče on hitro:

— Naj vas ne moti moja mladost. Bil sem zelo marljiv in tako se mi je kmalu posrečilo, da sem položil doktorske izpite. Toda seveda ne v Rusiji, temveč v Nemčiji.

— Če ste zdravnik, — reče Rosvita, — potem boste še posebej razumeli, da ne morete tukaj ostati. Imenovati vam moram samo bolezen, na kateri trpi moj bolnik in tudi vas bo prevzela groza. V tej hiši živi gobavee!

Komaj je Rosvita izrekla te besede, vzklikne mladenič od veselja. Njegov obraz se razvedri in on vzklikne:

— Zdravil sem že sto, da celo tisoč bolnikov! Nisem samo enkrat stal ob postelji gobavee, temveč neshetokrat, toda sam se nikoli nisem

okužil s to boleznijo!

Sestra, vi vidite torej, da tudi ta vzrok odpada. Sedaj se me lahko usmilite, sedaj je vaša dolžnost, da me pustite v sobo. Če nočejo moskovski zdravniki pomagati bolniku, dovolite, da mu vsaj jaz smem pomagati.

Rosvita je stala na pragu in preišljevala.

Pod črno kuto so valovale njene deviške grudi, hitro je dihala, oči pa so se ji svetile.

— Naj bo! — reče ona. — Vidim, da je to božja volja. Vstopite, prosim!

V naslednjem trenutku je mladenič prekorčnil prag, še prej pa je stresel z obleke sneg.

— Sicer pa, — reče on in se obrne k Rosviti, — so smešni ti moskovski zdravniki, če bežijo pred gobaveem. Seveda, nevarnost, da se okužijo, je zelo velika, toda nikakor večja kakor pri drugih boleznih. Toda če se le malo pazi, — ah, to je oni bolnik?

Mladi doktor pogleda na posteljo, po kateri se je valjal gobavee. — Rosvita potrdi. Mladi zdravnik stopi k ležišču in začne točno preiskovati bolnika.

Rosvita mu pokaže zdravilo, ki so ji ga poslali moskovski zdravniki.

Smehlja se zmaje mladi zdravnik z glavo.

— Moji moskovski kolegi, — reče on, — sodijo o tej bolezni kakor slepec o barvi. Če bi vaš bolnik popil cele sode tega zdravila, mu ne bi ničesar pomagalo. Jutri bom začel s popolnoma novim zdraviljem!

On sleče svoj površnik, nakar se pokaže njegova visoka in lepa postava.

Ko ga je Rosvita opazovala, ji je najbolj ugajala njegova mala, svetlorjavna brada. Zdela se je, da je po obrazu in postavi podoben Kristusu.

Rosvita je medtem ponovno na-

Koman Oton, dijak:

NOČ NA PLANINI

Potem se je zmrznilo. Legel sem, Tone se je pa vsedel poleg ognja. Toplo je bilo in vsa živina tega zagrajenega okraja je prišla k nama... Neka krava je imela zvonec... Zvonilo je in zvonilo, da nisem mogel zaspiti... Ogenj je prasketal, Tone je nekaj mrmral, rekel je, da poje... Po vrhu pa je še pihal veter in — kratko povedano: zaspiti nisem mogel...

Vstal sem, natrgal trave ter stopil h kravi. Natrgano travo sem ji zatlačil v zvonec...

Potem je bilo nekaj časa mirno, samo Tone je vzdihoval, kot bi ga bolel trebuh. Jaz pa sem si dejal, da mi poje uspavanko, pa sem zadremal... Komaj sem zaprl oči, je že zazvonilo... Trava je padla iz zvonca... Z bikom se je začela smola, s kravo se je končala...

—Tone, kar spat pojdi, bom jaz mesto tebe stražil... —

— Dobro, je rekel uslužni Tone ter mi dal prostor pri ognju. — Paži, da ne pride medved... —

— Me... mme... dved... sem zajeljal ter bil na mah ves trd.

— Kajpada! Tu gori in v Menini so medvedje še doma... —

Nisem se hotel pokazati strahopetca.

— Ne bojim se medvedov... Ugnal jih bom!

Legel je, jaz pa sem naložil na ogenj.

Zaprasketalo je in vse je bilo potem mirno okoli. Mlaj je bil, samo zvezde so se lesketale na nočnem nebu. Strah me je bilo, da sem hotel iti k Tonetu in ga prositi varstva... Minilo je nekaj časa... Ker se ni nič zgodilo, sem postal junaški... Celo okoli ognja sem stopil in pregledal okolice.

Utrudil sem se in naveličal sem se gledati v ogenj. Oči so mi lezle skupaj. Malce sem zadremal. Nena doma pa sem slišal za seboj renčanje...

— Medved... —

Vržem drva na ogenj. Nič ni bilo. Le Tone je smrčal...

Mladinski kotiček

Oddahnil sem se in strmel proti vzhodu.

Noč je minila in bil sem popolnoma izpremenjen. Nisem se več bal strahu, niti lastne sence in skrivnostnega šepetanja temačnega gozda.

Na vzhodu se je jelo daniti... Zazvonilo je v dolini... Jutro... Tone je še spal... Ozrl sem se... Krava...

Pomolzel sem jo in si potolažil žejo in glad...

Prva noč na Planini me je prelevila v neustrašljivca.

Ko sva se vrnila zaskrbljenim rednikom, sva jima govorila in pripovedovala vsemogoče stvari. Jaz sem bil junak, Tonek junak, obadva junaka...

Vsa dolina je zvedela, da sta dva mlada fanta prespala noč na Planini sredi medvedov in merjascev. Kadar sva šla mimo ljudi, sva napejnala prsa, kakor bi bila največja junaka sveta. Ljudje pa so šepetali: — Glejte, to sta tista dva... —

Grbinc Jože:

HELENA NAREKUJE PISMO SV. MIKLAVŽU

Helena, petletno dekletce, je vsa vesela prihitela domov z novico: "Pri Možini imajo že v izloži sv. Miklavža in dva anglečka. Zada pa se skriva rdeči hudobec, ki ima na hrbtni koži, v eni roki šibo, v drugi pa verigo. Joj, to je lepo!" "Da, saj res, je pritrčila mamica. Zda bo skoraj sv. Miklavž, ti pa še nisi nič pridna."

"Mamica!" nadaljuje Helena. "Pred izložbo sem poslušala druge otroke, ki pravijo, da so že pisali sv. Miklavžu, kaj jim naj prinese. Pro-

sim te, piši še ti zame, ko jaz ne znam še pisati."

Mamica pa je imela ravno polne roke dela.

"Stopi do očka, ki je sedaj v pisarni in njega poprosi, naj napiše sv. Miklavžu namestu tebe pismo."

"Jaj, saj res!" je Helena tlesnila veselo in odhitela do urada, kjer je nameščen njen očka.

Helena in očka sta trdna prijatelja in očka je rade volje ustregel svoji mali ljubici.

Očka je sedel k pisalnemu stroju in Helena je zahtevala, naj tako napiše, kakor mu bo narekovala.

Očka je seveda obljubil. Odprl je pisalni stroj, vložil papir na pisalni valj in molče počakal.

Petletno dekletce se je junaško postavilo pred očeta, hlastnila sapa v se in zardela narekovala. Vedela je, da je od tega pisma odvisna njena sreča in zadovoljstvo na Miklavžev večer.

Takole je narekovala, ni pozabila ne očka, niti mamice, niti brata Matjaža, ne kuharice Lizike. Še na svojega medvedka Marka se je spomnila in seveda punčke Brede, ki se ji je zadnjič zdrobila glava, pa jo je po tistem zmanjkalo. Rekli so, da je v bolnici za igrače.

Pismo se je glasilo takole: Ljubi sv. Miklavž!

Prinesi mi darilo za punčko Brede. Pa tudi pupo nazaj. Za fantka Markeca pa hlače. Če boš imel očala mi jih prinesi. Želela bi taka očala, kakor jih ima Desa v Leskovecu. Tudi Matjaž bi rabil očala.

Moja punčka bi rada nožek, vilice, in žličko. Bom kuhala. Trske pa bom dobila kar pri Liziki v kuhinji. Lepo bi bilo, če bi imela omarico za punčkine oblekice.

Zima je res mrzla. Ljubi Miklavž, sveti, prinesi mi zato majhen kozuh in rokavice.

Drugo leto bom šla že v šolo in bi rabila kako knjigo in aktovko in vse za šolo.

Matjaž si želi lepega konja. Lepega. Rumenelega.

Bi imela rada tako knjigo kakor jo ima prijateljica Biserka.

Za očka prinesi kako lepo kravato. Pa en klobuk. Suknjič pa mu malo osnaži.

Mamici pa prinesi zimsko obleko. Zda pa nič drugega več.

Zahvaljujem se ti res.

Dobro se mi godi, ker se učim harmoniko. K harmonikarjem hodim zvečer. Danes pa ne morem iti, ker je gospod profesor bolan.

Ubogam včasih, včasih pa ne. Tudi Matjaž ne uboga. Včasih pa je tako priden kot angelček. Kadar je priden kot angelček, ga imam rada, kadar pa je tak kakor parkeljček, ga pa nimam.

Zda pa bom pisala za Liziko. Obleko bi zelo rabila. Pa šibo ji prinesi. Za mene tudi šibo, če ne bom ubogala.

Sem Murnova, ime mi je Helena, očku je ime Janez, mamice mamica, bratu Matjaž, Liziki pa Lizika. Ta kraj se imenuje Golte. Je blizu postaje. In blizu soseda smo.

Ti si lep, kakor bi bil zlat. Ljubčka ti dam za danes.

Pridi kar skozi zavese. Stopi pri oknu kar na skrinjo. Pod oknom pa postavi stol. Helena Murnova.

Pozabila sem še prositi za ruto. Pomagam kuhati in rabim ruto. Zda sem kuharica. Ko bom velika pa bom trgovinarica. Jedla bom sladkorčke. Kadar ga ne bom imela več v ustih, pa ga bom spet vzela polna usta. Le prinesi mi vse, ljubi sveti Miklavž.

Ko je bilo pismo napisano, je napisala očeta, naj ji napiše še kverto. Očka ji je tudi zda ustregel. "Kako pa naj napišem, ti moja mala Helena?"

Helena je malo pomislila, potem pa narekovala:

Svetemu Miklavžu v nebesih.

Veš, očka, zda pa še ni treba zapreti pisma v zavitek. Prosim, pre-

čitaj mi, kako si napisal.

Očka je prijel za list in počasi s poudarkom čital vse, kar mu je malo poprej narekovala hčerka in kar je tudi sam zapisal na list.

Helena je pritrjevala vsa srečna s svojo kuštravo glavico. ko je čula, da je vse ono, kar je želela, njen očka tudi res točno zapisal.

"Hvala ti, ljubi očka, ker si bil tako priden", se je zahvalilo dekletce. Vzela je pismo in je stekla do mamice.

"Mamica! Pismo je že gotovo. Prosim, prečitaj ga še ti."

Tudi mamica ji je prečitala pismo za Miklavža.

"Jej, pa si zda ravno tako čitala, kakor sem popreje povedala očetu in mi je tudi sam nato čital. Pisanje pa je res imenitna reč," je bila zadovoljna mala punčka.

Nato je odhitela Helena še v kuhinjo h kuharici Liziki.

"Lizika, čitajte še vi, kar je moj očka napisal sv. Miklavžu!"

Še Lizika je prečitala pismo.

Nato je Helena zaprla pismo in ga je odnesla sama v nabiralnik.

Nestrpno je pričakovala Helena sv. Miklavža. Vsega, kar je prosila, seveda ni dobila. Pač pa ji je odpisal bradati svetnik, da ji vsega ne more priniti zato, ker je kriza. Ima malo denarja pa preveč otrok. Če bi prinesel Helenci vse, kar je želela, pa bi ne mogel prinesiti drugim otrokom nič.

Helena je bila zadovoljna tudi z onim kar je dobila. "Saj je prav tako", je zatrjevala zadovoljno: "Prav je, da je vsak dobil nekaj. Tako smo zadovoljni vsi, drugače pa bi bili drugi žalostni."

Tega pa dobra Helena noče. Privlačni veseli sebi, pa tudi drugim. Oče je zadovoljno pobožal hčerko po glavi in ji obljubil: "Morda pa bo sveti Miklavž drugo leto bolj radodaren?"

"Morda", je dodala Helena še v naglici, pa je že stekla do svojih igrači.

Lep večer je bilo Milavževanje pri Murnovih.

ložila v peč, ker je hotela, da bi bilo mladeniču toplo in udobno, tem bolj, ker je vedela, da je mladi zdravnik utrujen od dolge in naporne poti.

Ona odhiti v kuhinjo in ko se je vrnila, je prinesla na lesenem pladnju jedi, kruha in steklenico vina. Ona postavi to pred zdravnika in reče:

— Okrepčajte se — in čeprav ni mnogo, prihaja od srea!

Mladenič začne jesti. Bil je zelo lačen.

Ko se je okrepčal in napedel, vpraša Rosvito:

— Ali smem kaditi, častita sestra?

— Če bolniku ne škoduje, zakaj ne!

— Škodovalo mu ne bo, — nasprotno, če mu diši, bom ponudil tudi njemu cigareto.

Toda bolniku je bilo slabo in ni mogel kaditi.

Kmalu se je dvigal v kolibici modri dim mladeničeve cigarete. On je sedel poleg peči in Rosviti se je zdela sedaj koliba še precej udobna. Ni ji bilo več tesno in neugodno pri duši. Zdelo se ji je, da nima več občutka, da se nahaja v grobnici, kakor si je to doslej vedno predstavljal.

Kljub temu, da je sama dokazala, da je pogumna in požrtvovalna, se je vendar čudila mlademu zdravniku.

Vsi moskovski zdravniki so odklonili, da bi stopili k gobavevi postelji in ga začeli zdraviti, le ta tuji mladi zdravnik se je takoj odločil, da bo delil z njo vse nevarnosti.

To je mož! — pomisli Rosvita. Zda se začne mladenič pripovedovati. Pripovedoval ji je o svoji domovini. Rosvita ga je molče poslušala. Tudi sam gobavec se je pomiril, ko je poslušal mladeniča.

Nisem vam niti povedal, kako se imenujem! — vzklikne mladenič. — Imenujem se Viljem Stein! — Ka-

kor vidite, je moje ime angleško. Moja mati je namreč bila Angležinja.

— Sestra, kako pa je vam ime?

— Imenujem se Rosvita!

— Ali ste že dolgo v samostanu?

— Že dobra tri leta!

Na zdravnikovih ustnicah je visela beseda, ki pa je ni izgovoril:

— Škoda, — škoda!

Viljem vzame iz svoje male apoteke, ki jo je nosil s seboj, neki prašek in ga da bolniku. Rosvita se je začudila, ko je videla, kako se je gobavec pomiril in je prvič po več tednih mirno zaspal.

Ura je že odbila tri, ko sta se Rosvita in mladi zdravnik odpravila k počitku. Rosvita je odšla v sosednjo sobo, kjer se je nahajala postelja. Mladenič pa si je napravil ležišče na tleh poleg bolnikove postelje.

— Rosvita, prepustite nočjo bolnika meni, — reče zdravnik. Vi ste že dovolj dolgo bedeli. — Bodite mirni, jaz ga bom negoval in pazil nanj.

Rosvita se mu zahvali s pogledom, mu zaželi lahko noč in odide v sosednjo sobo.

Viljem Stein je še dolgo časa stojel gledal na vrata, za katerimi je izginila lepa redovnica.

Prepričan sem, da me je božja previdnost pripeljala sem — zašepčaje mladi zdravnik. Tujak moram rešiti ne samo gobaveca, temveč še eno bolnico. Gotovo je to bolezen, če gre mlada in lepa žena, kakor si ti, Rosvita, v samostan!

Deklica, ti vendar ne moreš imeti toliko grehov, da si se za vedno morala posloviti od tega sveta! — Rosvita, morda bom tudi zdravnik tvoje duše. Blagor meni, če te bom mogel ozdraviti!

Noč je minila. Rosvita je po dolgem času zopet enkrat mirno in dobro spala. Ko je stopila iz svoje sobe, je stalo solnce že visoko na nebu.

Našla je mladega zdravnika pri bolnikovi postelji in bolnik se ji je zdel mnogo mirnejši kakor pa prejšnje dni.

Sedaj se je bližal čas, ko bodo prišli ljudje in prinesli hrane za naslednji dan. Ona vzame košaro in položi v njo listek.

— Bog mi je poslal zdravnika, ki je dovolj pogumen, da ostane z menoj pri bolniku. On zahteva sledeča zdravila:

Priložila je še en listek, ki ga je napisal mladi zdravnik in kjer je napisal, katera zdravila rabi.

Rosvita položi košaro približno kvajset korakov od kolibe na tla.

Razume se, da so dali pogumnemu zdravniku takoj vsa zdravila, ni jih je zahteval na razpolaganje. Doktor Stein je lahko torej zdravil gobaveca popolnoma po svoji volji.

Že čez osem dni je lahko bolnik zapustil posteljo. Vsaka nevarnost, da bi druge okužil, je minila.

Bil je seveda še vedno bolan, toda njegova bolezen je bila sedaj mnogo lažje narave kakor prej, toda kar je glavno, za druge ljudi ni bil več nevaren.

Med Rosvito in mladim zdravnikom se je razvilo tesno prijateljstvo, ki pa je bilo za enkrat še brez sledu ljubezni.

Rosvita je občudovala mladeniča, ki je požrtvovalno in zanašajoč se na svojo lastno moč zdravil to strašno bolezen.

On pa je v njej videl mlado idealno deklico, o kateri je doslej vedno sanjaril.

Osmi dan, ko je mladi zdravnik prišel v kolibo, je našla Rosvita na dnu košare, ki so ji jo prinesli, pismo. Takoj je spoznala rokopis samostanske predstojnice.

Zakaj je tako prebledela, še predno je odprla malo pismo? Zakaj ji je roka drhtela, ko ga je čitala? Zakaj se ni mogla držati na svojih nogah, zakaj se je opotekla, zakaj

se je brez moči zgrudila na stol?

V božjem imenu, kaj vam je, Rosvita? — vzklikne Stein in stopi k njej.

Ona mahne z roko. Minute so minevale, predno je mogla zopet govoriti.

Ničesar mi ni, — res mi ni ničesar, — odvrne ona, — čisto dobro mi je!

Ona vstane in hitro odide iz sobe. Viljem je slišal, da je v sosednji sobi ihtela, da se je jokala in ko se je čez pol ure vrnila, je imela oči še vedno solzne.

— Doktor Stein! — reče ona in stopi k njemu. — Morava se posloviti!

— Rosvita, — vzklikne mladenič. — Vi hočete oditi? — Oh, ne, — ne, ni mogoče, recite mi, da sem se prevaril, da nisem dobro slišal.

Niste se prevarili, — odvrne ona in povesi oči, — moram oditi. Moja predstojnica mi ukazuje, da takoj po prejemu tega pisma zapustim kolibo. Moja dolžnost pa je, da ubogam!

Ostal bom torej popolnoma sam tukaj? — vpraša doktor Stein s tihim glasom. — Za gobaveca se bom moral odslej le jaz brigati?

— Ne vem. Morda bo prišla katera druga sem, morda...

Rosvita umolkne. Solze so jo dušile. Toda hitro se obrne in si pokrije obraz z rokami.

Sedaj se Viljem ni mogel več premagovati. Sedaj je vedel, da jo je ljubil, da jo neizmerno ljubi in da se ne more več od nje ločiti. — Sedaj je bil z njo še sam, sedaj ji lahko še vse pove, kar mu leži na sreč.

— Rosvita, — reče on tiho, — poslušajte me!

— Ne — ne, ne smem vas poslušati. — Pojdite, — oh, Bog, ne pozabite, da sem se odrekla življenja, da sem redovnica! — Posvetila sem se Bogu! — Ali me hočete razžaliti?

— Razžaliti? — vzklikne mladi

zdravnik. — Bog je v človeška srea vsadil ljubezen — ne bom ga razžalil, če vam povem, da vas ljubim, da sem vas ljubil od prvega trenutka, ko sem vas zagledal. — Rosvita, vem, da brez vas ne morem več živeti!

Jaz spoštujem vašo redovniško obleko, obžalujem pa vsako ženo, ki je v njo oblečena. — Bog ni ustvaril ljudi za to, da bi trpeli pomanjkanje, temveč da bi srečno uživali blaženosti življenja.

Rosvita, ali poznate večjo blaženost od one: posedovati srečo, ki nas ljubi? Ali je na svetu večja sreča od one, če objamemo ljubljeno bitje?

Rosvita, vi ste mlada, — ni junaštvo zavreči življenje! — Večje junaštvo je živeti!

Ona ne odgovori, — obličje si je zakrila z rokami, — telo ji je drhtelo, tako da ni mogla spregovoriti nobene besede.

Zda pa jo on objame s svojimi močnimi rokami in jo pritisne na svoje sree.

Pustite me! — Pustite me! — To bo zahtevalo moje življenje!

Toda Viljem ni ničesar slišal, — plamen ljubezni, ki mu je gorel v sreu, je zavil njegov sicer bistri razum v megleno temo, — v tem trenutku je edino vedel, da drži v svojem naročju najmilejše bitje na zemlji. — On jo ognjevito privije na svoja prsa.

Ne morem se z vami boriti, — zakličje Rosvita, — ne morem! Nebesa me bodo proklela, — toda ljubezen je močnejša, kakor pa vera! Poljubljal me, Viljem, poljubljal me, — Tvoja sem!

Njena usta so se našla.

Poljubljal jo je, dokler se ni napolnil njena trudna glava povsila na njegova prsa. Nežno ji je Viljem božal njene zlate lase in šepetal:

Rosvita, ali hočeš tudi sedaj oditi? (Nadaljevanje)